

ΟΣΙΟΣ ΝΙΚΩΝ Ο «ΜΕΤΑΝΟΕΙΤΕ»

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΡΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΣΠΑΡΤΗΣ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2013 ΤΕΥΧΟΣ 184οv

ΟΣΙΟΣ ΝΙΚΩΝ Ο «ΜΕΤΑΝΟΕΙΤΕ»

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ | ΤΕΥΧΟΣ 184ον

ΟΣΙΟΣ ΝΙΚΩΝ Ο «ΜΕΤΑΝΟΕΙΤΕ»
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΚΩΔΙΚΟΣ 2589

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΣΠΑΡΤΗΣ
ΛΥΣΑΝΔΡΟΥ 5, 23100 ΣΠΑΡΤΗ
Τηλ. 27310 26580
Fax 27310 26581
www.immspartis.gr
email: info@immspartis.gr
imm-spar@otenet.gr

ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΣΠΑΡΤΗΣ
κ.κ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:
ΑΡΧΙΜ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΚΟΣΜΑΣ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΕΤΗΣΙΑ
ΣΥΝΔΡΟΜΗ: 0,60€

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ:
ΧΡΙΣΤΙΝΑ-ΑΝΝΑ Α. ΧΙΩΤΗ
Τριακοσίων 48, Σπάρτη
τηλ. 27310 81253
info@lakonikos.gr

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

«Ἄνέκλινεν Αὐτόν ἐν τῇ φάτνῃ, διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι»	75
<i>Σεβ. Μητροπολίτου Μονεμβασίας καί Σπάρτης κ. Εὐσταθίου</i>	
<i>Θέματα Λατρείας</i>	
Ἡ ἑορτή τῶν Χριστουγέννων.....	77
<i>Θεοφ. Ἐπισκόπου Ἀνδρούσης κ. Θεοκτίστου</i>	
<i>Οἱ Πατέρες στόν σύγχρονο κόσμον</i>	
Ὁ ἀληθινός δρόμος.....	78
<i>Ἀρχιμ. Ἐφραίμ Μιλτιάδου, Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων Σπάρτης</i>	
<i>Προσεγγίσεις καί προβληματισμοί</i>	
Ἄνησυχητική μηδενικότητα	80
<i>Ἀρχιμ. Πορφυρίου Κονίδη, Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Ἀναργύρων Πάρωνος</i>	
<i>Νεανικοί Ἀγκυροβολισμοί</i>	
Ἡ ἀρχή τῆς ἱστορίας.....	82
<i>Εὐαγγέλου Θεοδώρου, Βιβλιοθηκονόμου</i>	
Ἱερομόναχος π. Ἀθανάσιος Χαμακιώτης ὁ ἐλεήμων	83
<i>Ἱεροδιακόνου π. Εὐσεβίου Ρασσιᾶ</i>	
<i>Ἀπό τή ζωή τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας</i>	
Γεγονότα - Σχόλια	85
Χρονικά Ἱερᾶς Μητροπόλεως	91

«Ἀνέκλινεν Αὐτόν ἐν τῇ φάτνῃ, διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι»

Σεβ. Μητροπολίτου Μονεμβασίας καί Σπάρτης κ. Εὐσταθίου

Μέ κινητήρια δύναμη τή σταθερή καί ἀνόθευτη πίστη μας καί μέ ὀδηγό τόν ὑπέρλαμπρο ἀστέρα τῆς Βηθλεέμ, ὑπακούοντας στό εὐλογημένο καί κοσμοχαρμόσυνο προσκλητήριο τῆς φιλόστοργης Ἐκκλησίας μας, φθάσαμε καί ἐφέτος κατά τήν ἀγία αὐτή καί συγκλονιστική νύχτα στόν ὀλοφώτεινο τοῦ Ναοῦ χῶρο, γιά νά δοῦμε μέ τά μάτια μας «ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός».

Βλέπουμε κατάπληκτοι νά ἐνδύεται ὁ ἅγιος, ὁ ἀχώρητος καί ἄφθαρτος Θεός τήν ἀλλοιωμένη καί φθαρτή δική μας σάρκα, γιά νά φορέσει καί σ' ἐμᾶς τή θεοῦφαντη καί ἔνδοξη στολή τῆς ἀφθαρσίας. Κατεβαίνει στήν ταλαίπωρη, κακοποιημένη καί κατασκότεινη γῆ μας, γιά νά τή μεταμορφώσει σέ οὐρανό πολύφωτο. Μπαίνει στά μονοπάτια τῆς ἱστορίας, γιά νά ἀναμορφώσει τήν ἀνθρωπότητα καί νά κοσμήσει τά ἀνθρώπινα ἦθη μέ τήν ἀναζωογονητική Χάρη Του. Ἔρχεται στόν πολυστένακτο κόσμο μας, γιά νά προσφέρει πλούσια τήν ἀπύθμενη ἀγάπη Του καί τήν εἰρήνη, πού τόσο μᾶς χρειάζονται καί λαχταροῦμε.

Εἶναι, ὅμως, ἀπίστευτο, ἀδελφοί μου, ἀλλά ἀληθινό. Εἶναι ἀνεξήγητη, ἀλλά θλιβερή πραγματικότητα. Δέν ὑπῆρχε τόπος γιά τή Βασίλισσα τοῦ κόσμου, τήν Παναγία μας. Δέν εὐρέθη στοιχειῶδες κατάλυμα γιά τό Δημιουργό τοῦ παντός, τόν Κύριο καί Δομήτορα τοῦ οὐρανοῦ καί τῆς γῆς. Μέ ἄλλα λόγια, ὅταν ὁ Ἰωσήφ καί ἡ παρθένος Μαριάμ βρῖσκονταν στή Βηθλεέμ, συμπληρώθηκαν οἱ ἡμέρες γιά νά γεννήσει καί ἡ Θεοτόκος γέννησε τό μονογενῆ Υἱό της καί τόν σπαργάνωσε καί τόν ἔβαλε στή φάτνη, διότι δέν ὑπῆρχε θέση στό πανδοχεῖο, γιά νά διαμείνουν.

Σταῦλο, λοιπόν, ἔδωσε ἡ ἀχάριστη ἀνθρωπότητα στόν ἐνσαρκωθέντα Θεό. Ἐπρόκειτο γιά ἕνα σκοτεινό, ψυχρό καί ἀκάθαρο σπήλαιο ἐντός λόφου, χωρίς παράθυρα μ' ἕνα ἄνοιγμα πρὸς τό φῶς καί μέ μόνιμους κατοίκους τά ζῶα. Δέν ἦταν τό σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ ὁ γραφικός τόπος πού παρουσιάζει ἡ φαντασία μας σέ ἐπίκαιρες ἐορταστικές ἐκδηλώσεις, ἀλλά τό χειρότερο καί πλέον ἀκατάλληλο μέρος, γιά νά γεννηθεῖ ἄνθρωπος.

Ἦταν, βέβαια, φυσική καί ἀναπόφευκτη αὐτή ἡ συμπεριφορά τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τό φιλόανθρωπο Θεό, διότι ἡ ἀνθρωπότητα τότε εἶχε ἐκφυλιστεῖ καί εἶχε μεταβληθεῖ σ' ἕναν ἀπέραντο πνευματικό σταῦλο. Ἡ ἀμαρτία τῶν Πρωτοπλάστων καί οἱ ἀμαρτίες τῶν ἀπογόνων τους εἶχαν ὡς ἀποτέλεσμα τήν ἀποσύνθεση. Κατάπτωση τῆς γυναίκας, περιφρό-

νηση πρὸς τό παιδί, δουλεία, ἀκολασία, κακία, πάθη, ἀδικίες ἦταν τά στίγματα τοῦ προχριστιανικοῦ κόσμου. Ὁ δυστυχῆς ἄνθρωπος δέν εἶχε κατανοήσει τήν τιμή καί τήν ἀξία πού εἶχε ὡς «κατ'εἰκόνα Θεοῦ» Δημιούργημα καί γι'αὐτό «παρεσυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις καί ὠμοιώθη αὐτοῖς». Ἐξίσωσε, δηλαδή, τόν ἑαυτό του μέ τά ἀνόητα ζῶα καί ἐξομοιώθηκε μέ αὐτά.

Σ' αὐτόν τόν κόσμο γεννήθηκε ὁ Σωτήρας μας καί μέ τή χάρη τοῦ Βρέφους τῆς Βηθλεέμ ἀγιάσθηκαν καί ἀρωματίσθηκαν μυριάδες ψυχῶν. Ἀπό τήν ἐποχή τῆς Γεννήσεως τοῦ Λυτρωτῆ ὑπῆρξαν καί ὑπάρχουν ἀναρίθμητες ἅγιες ψυχές σ' ὅλα τά κοινωνικά στρώματα καί σ' ὅλα τά χριστιανικά ἔθνη.

Ἀλλά τί τραγική εἰρωνεία! Καί σήμερα ἕνα μεγάλο μέρος τῆς ἀνθρωπότητας μοιάζει μέ σταῦλο. Ἐνῶ ἦλθε ὁ Θεραπευτής πού περίμεναν, πολλοί παραμένουν καί σήμερα ἀθεράπευτοι. Ἐνῶ ἦλθε ὁ Ἐλευθερωτής τῶν ψυχῶν, πολλοί ἐξακολουθοῦν νά εἶναι δεσμῶτες τῆς ἀμαρτίας. Πλήθη πολλά ἀγνοοῦν τόν ἀληθινό Θεό καί προσκυνοῦν τά εἰδῶλα καί τά κτίσματα Αὐτοῦ. Τό ἐξωφρενικό εἶναι, ὅτι καί πλεῖστοι κατ' ὄνομα χριστιανοί εἶναι μακράν τοῦ Θεοῦ. Οἱ συνήθειές τους, οἱ λόγοι τους, οἱ πράξεις τους δέν ἔχουν σχέση μέ τό Εὐαγγέλιο. Πολλοί μιλοῦν γιά τό Χριστό, ἀλλά στήν καθημερινότητά τους ἀρνοῦνται τό Χριστό καί κινοῦνται χωρίς Αὐτόν. Οἱ καρδιές πολλῶν μοιάζουν μέ σταῦλο ὅπου ἐμφωλεύουν τά διάφορα πάθη, τό ἄκρατο ἀτομικό συμφέ-

ρον, ὁ ἐγωισμός, ἡ φιληδονία, ἡ ποικιλώ- νυμη κακία. Ἀλήθεια, πόσοι ἀπό μᾶς συγκλονίζονται καί ἀγανακτοῦν, βλέποντας τά παιδιά μας συστηματικά νά διδάσκονται τήν ἀθεΐα, τήν ἐγκληματικότητα νά παίρνει ἀνεξέλεγκτες διαστάσεις, τήν Πολιτεία νά ὑπονομεύει τόν πατροπαράδοτο θεσμό τῆς οἰκογένειας, τά ναρκωτικά νά ἔχουν ἀλώσει τά σχολεῖα, τή φαυλότητα νά κατακλύζει πολλούς τομεῖς τῆς κοινωνίας μας;

Ὁ θεοποιημένος ὑλικός πολιτισμός δέν μπορεῖ νά διαλύσει τό σκοτάδι τῆς ἠθικῆς νύχτας καί τά ποικίλα ἀδιέξοδα τῆς ὑλιστικῆς καί ἄθεης ζωῆς. Εἶναι μέγιστη ἀνάγκη, ἀδελφοί μου, νά πλησιάσουμε ἐμεῖς στό Σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ καί νά διερευνήσουμε τίς καρδιές μας. Νά ἐξετάσουμε μήπως τό ὑλικό συμφέρον μᾶς ἔχει ἐγκλωβίσει στή γῆ. Μήπως τά διάφορα πάθη ἔχουν καταλάβει τήν ψυχή μας καί γιά τό Σωτήρα μας δέν ὑπάρχει τόπος. Μήπως διαβάζουμε πολλά βιβλία καί ρυπαρογραφήματα καί τό ἱερό Εὐαγγέλιο μᾶς εἶναι ἄγνωστο. Μήπως ὁ Ἱερός Ναός καί τά ἄχραντα μυστήρια εἶναι ξένα γιά μᾶς.

Μέ αὐτές τίς σκέψεις καί μέ τήν ἐλπίδα ὅτι θά ἀγωνιστοῦμε νά ἐπανενθρονίσουμε στήν καρδιά μας τόν ἐνανθρωπήσαντα Κύριό μας, ἐγκάρδια χαιρετίζω τόν εὐαγγῆ ἱερό Κληρο, τόν εὐσεβῆ λαό τῆς Μητροπόλεώς μας καί τούς προσφιλεῖς μας Ἀποδήμους, εὐχόμενος ὑγεία, χαρά, εἰρήνη καί κάθε εὐλογία πού ἔχει ἀφετηρία τῆς τῆ φάτνη, ὅπου ταπεινά γεννήθηκε ὁ Χριστός.

Ἡ ἑορτή τῶν Χριστουγέννων

Θεοφ. Ἐπισκόπου Ἀνδρούσης κ. Θεοκτίστου

«Ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει τῆς ἀγνοίας, ἰδέτω φῶς μέγα τῆς ἐπιγνώσεως. «Τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν ἰδοὺ γέγονε τὰ πάντα καινά». Τό γράμμα ὑποχωρεῖ, τό πνεῦμα πλεονεκτεῖ αἱ σκιαί παρατρέχουσιν, ἡ ἀλήθεια ἐπεισέρχεται...

Τοῦτό ἐστίν ἡμῖν ἡ πανήγυρις, τοῦτο ἐορτάζομεν σήμερον, ἐπιδημίαν Θεοῦ πρὸς ἀνθρώπους, ἵνα πρὸς Θεόν ἐνδημήσωμεν ἢ ἐπανέλθωμεν, ἵνα, τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἀποθέμενοι, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα καὶ ὡσπερ ἐν τῷ Ἀδάμ ἀπεθάνομεν, οὕτως ἐν τῷ Χριστῷ ζήσωμεν, Χριστῷ καὶ συγγενῶμενοι καὶ συσταυρούμενοι καὶ συνθαπτόμενοι καὶ συνανιστάμενοι...

Τοιγαροῦν ἐορτάζωμεν μὴ πανηγυρικῶς, ἀλλὰ θεϊκῶς· μὴ κοσμικῶς, ἀλλ' ὑπερκοσμικῶς· μὴ τὰ ἡμέτερα, ἀλλὰ τὰ τοῦ ἡμετέρου, μάλλον δέ τὰ τοῦ Δεσπότη· μὴ τὰ τῆς ἀσθενείας, ἀλλὰ τὰ τῆς ἰατρείας· μὴ τὰ τῆς πλάσεως, ἀλλὰ τὰ τῆς ἀναπλάσεως».

«Ὁ λαὸς ποὺ ζοῦσε στὸ σκοτάδι τῆς ἀγνοίας, ἃς δεῖ τὸ μεγάλο φῶς τῆς ξεκάθαρης γνώσεως. «Πέρασε ἡ παλιὰ κατάσταση ποὺ δημιουργοῦσε ἡ ἀμαρτία τώρα νά, ἔχουν γίνει ὅλα καινούρια» Το γράμμα (ὁ τύπος τοῦ μωσαϊκοῦ νόμου) ὑποχωρεῖ, τὸ πνεῦμα ὑπερισχύει· οἱ σκιές φεύγουν γρήγορα, ἡ ἀλήθεια φτάνει...

Αὐτὸ πανηγυρίζουμε, αὐτὸ ἐορτάζουμε σήμερα, τὸν ἐρχομὸ τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, γιὰ νὰ ἔρθουμε ἢ -γιὰ νὰ μιλήσουμε καλύτερα- νὰ ἐπιστρέψουμε πρὸς τὸ Θεό, γιὰ νὰ ντυθοῦμε τὸ νέο ἄνθρωπο, ἀφοῦ ἀποβάλομε τὸν παλιὸ καὶ ὅπως ἀκριβῶς μὲ τὴν πτώση τοῦ Ἀδάμ στὴν ἀμαρτία γίναμε θνητοί, ἔτσι μὲ τὴν ἐνανθρώπηση τοῦ Χριστοῦ ἃς ζήσουμε αἰώνια, ἀφοῦ μαζὶ μὲ τὸ Χριστὸ θὰ γεννιόμαστε καὶ θὰ σταυρωνόμαστε καὶ θὰ ἐνταφιαζόμαστε καὶ θὰ ἀναστεινόμαστε.

Λοιπὸν ἃς ἐορτάζουμε ὄχι μὲ πανηγύρια, ἀλλὰ ὅπως ταιριάζει στὸ Θεό· ὄχι κατὰ τρόπο κοσμικὸ, ἀλλὰ κατὰ τρόπο ὑπερκόσμιο· ἃς ἐορτάζουμε ἐπιδιώκοντας ὄχι τὰ δικά μας πράγματα, ἀλλὰ ἐκεῖνα ποὺ ἀνήκουν στὸ δικό μας ἢ καλύτερα ἐκεῖνα ποὺ ἀνήκουν στὸν Κύριο· ὄχι ἐκεῖνα ποὺ ὀδηγοῦν στὴν ἀσθενεία, ἀλλὰ ἐκεῖνα ποὺ ὀδηγοῦν στὴ θεραπεία· ὄχι ἐκεῖνα ποὺ ἔχουν σχέση μὲ τὴ δημιουργία (τὸ σύμπαν), ἀλλὰ ἐκεῖνα ποὺ ἔχουν σκοπὸ τὴν πνευματικὴ μας ἀναδημιουργία (δηλαδή τὴ σωτηρία μας)».

Περικοπή ἀπὸ τὸν 38^ο λόγο τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου «Εἰς τὰ Θεοφάνεια, εἴτουν Γενέθλια τοῦ Σωτῆρος» (Ε.Π. 36, 312-316)

Ὁ ἀληθινὸς δρόμος

Ἄρχιμ. Ἐφραίμ Μιλτιάδου,
Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων Σπάρτης

Ἡ ζωή μας πάνω στὴν γῆ εἶναι ἕνας ἀδιάκοπος πόλεμος. Κάθε καλὴ μας σκέψη, κάθε καλὸ μας αἶσθημα πρέπει νὰ τὸ υπερασπιζόμεθα μέ ἀγῶνα. Ἡ ἀμαρτία διαρκῶς μᾶς ἀπατᾶ, μᾶς ἐλκύει, μᾶς πιέζει, μᾶς καταστρέφει ἀκατάπαυστα.

Οἱ Πατέρες τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας λέγουν ὅτι ἡ ἀμαρτία εἶναι παρανομία. Ἀποτελεῖ παράβαση τοῦ Θεοῦ νόμου καί πρό παντός τῆς ἐντολῆς τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν Θεὸ καί τὸν πλησίον. Ἀποτελεῖ ἐπανάσταση ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, ἀλλά καί ἐναντίον τοῦ ἑαυτοῦ μας. Ἀποτελεῖ παραμόρφωση καί βεβήλωση τῆς εἰκόνας τοῦ Θεοῦ μέσα μας. Εἶναι ἀκόμα ἐξασθένηση τῶν πνευματικῶν καί σωματικῶν δυνάμεων καί συγχρόνως ἀπώλεια τοῦ πνευματικοῦ καταφυγίου πού εἶναι ὁ Θεός.

Σκοπὸς τῆς ζωῆς μας εἶναι νὰ ἐνωθοῦμε μέ τὸν Θεό. Ἡ ἀμαρτία ὅμως μᾶς χωρίζει ἀπ'αὐτόν καί ἐδῶ στὴν γῆ καί στὴν αἰωνιότητα. Ὁ ἀμαρτωλὸς πού δέν ὑποτάσσεται στοὺς θεῖους νόμους, στοὺς νόμους τῆς ἀγάπης καί τῆς εἰρήνης, εἶναι ἄγριο θηρίο, εἶναι ἐκτροπή τῆς θείας δημιουργίας. Οἱ ἀμαρτίες καί τὰ πάθη καταστρέφουν τὴν ὑγεία τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματος. Ἡ νίκη κατὰ τῶν παθῶν χαρίζει ἡρεμία στὴν ψυχὴ καί ὑγεία στό σῶμα. Ἡ ἀμαρτία εἶναι ὁ ἴδιος ὁ θάνατος. Κάθε ἀμαρτία ἀσχημίζει καί τραυματίζει τὴ ψυχὴ. Μόνο ὁ Θεός μπορεῖ νὰ ἱκανοποιήσει τὴν δίψα τῆς

ψυχῆς. Ἡ μακαριότητα προέρχεται ἀπὸ τὸ Θεὸ καί ὑπάρχει κοντὰ του. Μακριὰ ἀπὸ Αὐτόν ὑπάρχει τυραννία τῶν παθῶν. Δυστυχῶς ἡ φιλαυτία μας, ἡ υπερβολικὴ καί ἀποκλειστικὴ ἀγάπη πρὸς τὸν ἑαυτό μας, δέν μᾶς ἀφήνουν νὰ δοῦμε τί εἶναι αὐτό πού συμφέρει τὴν ψυχὴ μας.

Ἡ πραγματικὴ ἀγάπη μᾶς βοηθεῖ νὰ ἀπομακρυνθοῦμε ἀπὸ τὴν ἀμαρτία γιατί δέν βλέπουμε τοὺς ἄλλους σάν μέσα ἐξυπηρετήσεως τοῦ ατόμου μας, ἀλλὰ σάν ἀξίες, σάν πολυτιμες καί ἀπαραβίαστες ζωντανές ὑπάρξεις. Ὅταν μᾶς πλησιάζει ὁ ἀδελφός μας διαπνεόμαστε ἀπὸ κάθε σεβασμό, πρὸς αὐτόν, γιατί μέσα του βρίσκεται ὁ Κύριος, πού πολλές φορές ἐκφράζει τὸ θέλημα του χρησιμοποιώντας τὸν συνάνθρωπό μας. Ὁ ἀμαρτωλὸς ἄνθρωπος θέλει νὰ κάνει ὅλο τὸν κόσμο μέσο ἱκανοποιήσεως τοῦ ἑαυτοῦ του. Τελικὰ γίνεται ὁ ἴδιος μέσο, παιχνίδι τῶν προσωπικῶν του παθῶν καί τῶν δαιμόνων, πού κρύβονται πίσω ἀπὸ τὰ πάθη αὐτά.

Οἱ Πατέρες μᾶς λέγουν ὅτι ἡ ἀμαρτία εἶναι μεταδοτικὴ καί κληρονομικὴ ἰδιαίτερα στό θέμα τῆς κληρονομικότητας, ἐάν οἱ γονεῖς ζοῦν ἀπρόσεκτη ζωὴ, ὑπάρχει μεγάλη πιθανότητα τὰ δικά τους πάθη νὰ ἐπηρεάσουν καί τὰ παιδιά τους. Εἶναι καί μεταδοτικὴ γιατί ὁ ἄνθρωπος εὐκόλα μιμεῖται χωρὶς νὰ ἐξετάζει ἐάν τὸν συμφέρει αὐτὸ τὸ ὁποῖο πράττει. Ὁλόκληρος ὁ κό-

σμος γίνεται σκοτεινός και θλιβερός με την κοινή ύποταγή στην άμαρτία. Προσβάλλουμε τον Κύριό μας με την άτακτη ζωή μας. Τον σταυρώνουμε καθημερινά, όταν ζούμε ακατάστατα και άμαρτωλά.

Οι Άγιοι διαρκώς έκοπίαζαν για να καθαρίσουν τις καρδιές τους. Πρέπει και εμεῖς να τους μιμηθοῦμε και να προσπαθοῦμε να παρακολουθοῦμε την ζωή μας χωρίς να κάνουμε ἐκπτώσεις στη πνευματική ζωή. "Όταν ὑποχωροῦμε στά μικρά, ὀπωσδήποτε θά ὑποχωρήσουμε και στά μεγάλα. Μᾶς χρειάζεται σέ κάθε στιγμή ἕνας ἰσχυρός βοηθός. Συγκεκριμένα μᾶς χρειάζεται ὁ Λυτρωτής Χριστός ὁ ὁποῖος γι'αὐτό ἦλθε και ἔλαβε σάρκα για να μᾶς σώζει πάντοτε, να μᾶς βοηθεῖ, να μᾶς ὑπερασπίζεται ἀπό τούς ἐχθρούς και τίς ἁμαρτίες μας. Ἡ ἔλξη τῆς ἁμαρτίας εἶναι δυνατή, ἀλλά ὁ Κύριος εἶναι ἰσχυρότερος. Ἡ ἁμαρτία παγιδεύει και αἰχμαλωτίζει σύντομα, ἀλλά ὁ κύριος εἶναι ταχύτερος και σώζει. Οἱ καρποὶ τῆς ἁμαρτίας εἶναι στυφοὶ και πικροί. Στίς μέρες μας δοκιμαζόμαστε γιατί ἐλαττώθηκε ἡ πίστις πρὸς τόν Θεό και τίς αἰώνιες ἀλήθειες του. Διότι ἀπομακρυνθήκαμε ἀπό τήν Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, τά σωτήρια μυστήριά του. Πρέπει να κατανοήσουμε βαθειά μέσα μας ὅτι μόνο ὁ Κύριός μας μπορεί να μᾶς βγάλει ἀπό τά καθημερινά ἀδιέξοδα χωρίς εμεῖς να πληρώσουμε τίποτα ὑλικό. Ἡ ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στό Χριστό μας θά τακτοποιήσει ὅλα τά θέματα τοῦ ἐσωτερικοῦ και ἐξωτερικοῦ μας κόσμου και θά λύσει κάθε πρόβλημα στην οἰκογενειακή, στην οἰκονομική και πολιτική ζωή τοῦ τόπου μας.

Ἡ πραγματική ἀγάπη μᾶς βοηθάει να ἀπομακρυνθοῦμε ἀπό τήν ἁμαρτία γιατί δέν βλέπουμε τούς ἄλλους σάν μέσα ἐξυηρητήσεως τοῦ ἀτόμου μας, ἀλλά σάν ἀξίες, σάν πολύτιμες και ἀπαραβίαστες ζωντανές ὑπάρξεις. "Όταν μᾶς πλησιάζει ὁ ἀδελφός μας διαπνεόμαστε ἀπό κάθε σεβασμό, πρὸς αὐτόν, γιατί μέσα του βρίσκεται ὁ Κύριος, πού πολλές φορές ἐκφράζει τό θέλημα του χρησιμοποιώντας τόν συνάνθρωπό μας. Ὁ ἁμαρτωλός ἄνθρωπος θέλει να κάνει ὅλο τόν κόσμο μέσο ἱκανοποιήσεως τοῦ ἑαυτοῦ του. Τελικά γίνεται ὁ ἴδιος μέσο, παιχνίδι τῶν προσωπικῶν του παθῶν και τῶν δαιμόνων, πού κρύβονται πίσω ἀπό τά πάθη αὐτά.

Ἄνησυχητική μηδενικότητα

Ἄρχιμ. Πορφυρίου Κονίδη,

Καθηγούμενου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Ἀναργύρων Πάρνωνος

Εἶναι γεγονός ὅτι σήμερα δέν μπορούμε νά αἰσθανθοῦμε καί νά ἀπολαύσουμε τήν ὅποια χαρά. Δέν μπορούμε νά ἀνυψωθοῦμε ἐσωτερικά τόσο σέ ψυχολογικό ὅσο καί σέ πνευματικό ἐπίπεδο. Μιά σιγανή ἐλεγκτική φωνή μέσα μας κόβει κάθε δίοδο πρὸς τήν εὐτυχία. Ἀκόμη καί ἡ διαπιστωμένη ὁμορφιά ἔφτασε νά γίνεται ὄχι μόνο ἀδιάφορη, ἀλλά ἀνυπόφορη, βάσανο ἢ καί ἀρρώστια... Αἰσθανόμαστε τό «βάρος» τῆς νά ἐφέτει ὑπερβολικό στούς ὤμους μας... Νοιώθουμε τή μιζέρια νά ζωγραφίζει μέ γκρίζους χρωματισμούς τήν καθημερινότητά μας. Ἐνα μηδενιστικό κενό καταλαμβάνει μέρα μέ τήν μέρα τήν ἐσωτερική μας ποιότητα, τό ὅποιο σχεδόν ἐκμηδενίζει τήν ὕπαρξή μας καί πλημμυρίζει μέ πόνο καί ἀπαισιοδοξία τή ζωή μας... Ἄλλες φορές, πάλι, αἰσθανόμαστε ἀνάξιοι καί ἔνοχοι τῆς ὅποιασδήποτε ὁμορφιάς καί εὐεργεσίας... Καί ὁ βασικός λόγος γι' αὐτά πού βιώνουμε δέν εἶναι τά ὅσα λυπηρά συμβαίνουν γύρω μας, ἀλλά ἡ μηδενική κενότητα πού καταλαμβάνει τό εἶναι μας. Ἡ ἀνησυχητική μηδενικότητα πού ριζώνει μέσα μας καί μᾶς κατευθύνει... Καί δέν μιᾶμε γιά τήν «ὄντολογική μηδενικότητα», ὅπου ὁ ἄνθρωπος θά πρέπει νά ταπεινωθεῖ καί νά

μηδενιστεῖ ὡς «ἐγώ» γιά νά ἀναστηθεῖ ὡς «καινός ἄνθρωπος»· γιά τήν πνευματική κατάσταση, δηλαδή, ὅπου θά τόν ὀδηγήσει στήν ἀντίληψη τῆς ἀνώτερης πραγματικότητας καί τῆς Θείας Παρουσίας. Κάνουμε λόγο γιά τό ἀπόλυτο μηδέν, τό ἄπειρο ἐκεῖνο κενό πού σημαδεύει τόν ἐσωτερικό κόσμο τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου. Ἐνα κενό πού ὑπαγορεύει τόν δικό του τρόπο «νεκρῆς ζωῆς» καί συμπεριφορᾶς. Ἐνα κενό πού ἀπλώνεται καί ἐπιβεβαιώνει τήν ἀπουσία τοῦ Θεοῦ.

Εἶναι, βέβαια, στιγμές πού αὐτή ἡ συγκεκριμένη ἀντίληψη τῆς τραγικῆς κατάστασης πού βιώνουμε ἐγείρει ἀντιδράσεις, ἀντιστάσεις καί ἀναζήτηση βοήθειας. Εἶναι στιγμές πού διαπιστώνουμε οὐσιαστική τήν ἀνάγκη ἀναζωπύρωσης ἐνός βασικοῦ μεταμορφωτικοῦ στοιχείου πού χωρίς περίσκεψη καί αἰδῶ παραθεωρήσαμε. Καί αὐτό τό μεγάλο ἀναγεννητικό καί μεταμορφωτικό στοιχεῖο εἶναι ἡ πίστη καί ἡ ἐμπιστοσύνη στόν Ἐνα καί Μοναδικό Θεό. Καί αὐτό, διότι ὅπως γνωρίζουμε, ἡ πίστη εἶναι ἐκεῖνη πού γεννᾷ τό ψυχικό σθένος γιά πνευματική ἀνάκαμψη. Ἡ πίστη εἶναι πού μᾶς ἐμπνέει καί μᾶς κινητοποιεῖ γιά δημιουργία. Ἡ πίστη μᾶς λυτρώνει καί δίνει

τό ταπεινό αἴσθημα τῆς ἰσχύος γιά προσωπικές υπερβάσεις. Ἡ πίστη εἶναι πού μᾶς ζωογονεῖ στή νεκρωμένη κοινωνία πού ζοῦμε. Ἡ διαδρομή τῆς πίστεως εἶναι πού μᾶς βγάξει ἀπό τό σκοτεινό τοῦνελ τῆς ἐσωτερικῆς μηδενικότητας πρὸς τόν φωτεινό παράδεισο τῆς ἀγαπητικῆς πληρότητας. Ἡ πίστη εἶναι ἐκεῖνη πού μπορεῖ νά μᾶς μεταλλάξει σέ παραγωγικά ὄντα. Ἡ πίστη εἶναι πού μᾶς κάνει κοινωνούς τοῦ Θεοῦ καί συγκληρονόμους τοῦ Χριστοῦ.

Βέβαια, σέ αὐτό τό σημεῖο τῆς πίστεως, σήμερα, ἔχουμε ὑποστεῖ πολύ μεγάλο πλήγμα. Τά πάντα γύρω μας ἀποπνέουν ψεύτικη πνευματικότητα· μιά ἀνύπαρκτη συνείδηση, μιά πίστη κενή. Ὅλα φαίνονται νά σαπίζουν σιγά-σιγά... Οἱ συγκεκριμένες διαχρονικές ἀξίες πού μᾶς χαρακτηρίζουν ὡς ἀνθρώπινα ὄντα καταρρέουν καί τή θέση τους ἀναπληρώνουν ἄλλες ἀπροσδιόριστες ἀξίες πού προκρίνουν τήν μηδενικότητα ἔναντι τῆς πίστεως, τήν κενότητα ἔναντι τῆς πληρότητας. Ἄς ρίξουμε μιά ματιά στό περιβάλλον μας· στά ἄλλοτε φωτεινά καί χαρούμενα πρόσωπα... Ἐκεῖνο πού ἀντικρύζουμε εἶναι γκρίζες, λίθινες, ταραγμένες μᾶζες πού κυνηγοῦν ἕνα καί μοναδικό στόχο: τό κερδοσκοπικό πνεῦμα μέ πρόσχημα τήν ἐπιβίωση. Λές καί μόνο μέ ἄρτο ζεῖ ὁ ἄνθρωπος! Βλέπουμε ἀνθρώπους ἀναλώσιμους καί παραδομένους στήν

ἀγκαλιά τοῦ ψυχικοῦ καί συνακόλουθα τοῦ σωματικοῦ θανάτου. Διακρίνουμε συνανθρώπους μέ νεκρωμένες συνειδήσεις καί μηδενικό ψυχισμό πού ἀδιαφοροῦν γιά τά ἀποκαλυπτικά πολιτικά, πολιτιστικά καί θρησκευτικά δρώμενα. Πού δέν ἐνοχλοῦνται γιά τίς καταστροφές καί τίς σφαγές πού ὑφίστανται παντοῦ, ἀλλά καί στήν εὐρύτερη γειτονιά μας οἱ κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἀδελφοί μας.

Ὅλη αὐτή ἡ αὐξανόμενη μηδενικότητα εἶναι ἄκρως ἀνησυχητική. Χρειάζεται νά ἀγωνιστοῦμε ὥστε νά ἀναστρέψουμε τήν ὅλη αὐτοκαταστροφική μας κατάσταση. Εἶναι ἀπαραίτητο νά πιστέψουμε. Νά πιστέψουμε στή δημιουργική μας ἰκανότητα, μά πάνω ἀπ' ὅλα στόν Δημιουργό. Χωρίς τήν πίστη μας σέ Αὐτόν δέν μπορούμε νά κάνουμε τίποτε. Ἐξ' ἄλλου δέν ἔχουμε κάτι καλό πού νά μὴν εἶναι δῶρο δικό Του. Εἶναι στιγμή νά ἀλλάξουμε τό ἀποτέλεσμα τῆς ἐσωτερικῆς μηδενικῆς μας ἐξίσωσης καί νά δώσουμε θετικό πρόσιμο στίς λύσεις μας. Λύσεις πού θά ἐμπνέουν καί θά καθρεφτίζουν τό ἐλπιδοφόρο μήνυμα τῆς μεγάλης ἐσωτερικῆς ἀλλαγῆς καί ὄχι τό θέαμα τῆς μηδενικῆς σήψης καί ἀφομοίωσης. Καί αὐτό ἀπαιτεῖ Χάρι Θεοῦ συνδυασμένη μέ ἀγωνιστική προσπάθεια καθημερινοῦ ἔμπονου ἀγῶνα. Ἄς ξεκινήσουμε κάποτε...

Ἡ ἀρχὴ τῆς ἱστορίας

Εὐαγγέλου Θεοδώρου,
Βιβλιοθηκονόμου

«**Ε**κὸν δὲ τεχθεῖς ἐκ Κόρης, τρίβον βατὴν πόλου τίθησιν ἡμῖν...» Καὶ ἔτσι γεννήθηκε τὸ θαῦμα τῆς ἱστορίας, γεννήθηκε ἡ πιθανότητα τοῦ θεοειδοῦς ἀνθρώπου - μέγεθος μετρήσιμο, ἢ οικειοποίηση τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ δὲ φαντάζει πλέον αἰτούμενο ὕβρεως κατὰ πὼς τὸ λέγανε οἱ πρόγονοί μας, οἱ πρὸ Χριστοῦ. «Ὁ ἀχώρητος παντὶ ἐχωρήθη ἐν γαστρὶ» μετέχοντας τοῦ «ἡμετέρου φυράματος» «διὰ τὸ ἀγιασθῆναι τῷ ἀνθρωπίνῳ τοῦ Θεοῦ τὸν ἄνθρωπον» καθὼς λέει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος. Αὐτὴ ἡ στιγμή τῆς μέθεξης τοῦ Ἀκτίστου στὸν τρόπο ὕπαρξης τοῦ κτιστοῦ μὴνύει μέσω τοῦ ἀστέρος τὴν ἀρχὴ τῆς σχέσης, γεννάει τὴ γιορτὴ, σημαίνει τίς καμπάνες, χαράζει βαθιὰ στὴ λίθο τῆς ἱστορίας τὴν πραγματικὴ ἀφετηρία τῆς...

Ἡ ἀδυναμία τοῦ ἀνθρώπου στὴ μεταπτωτικὴ ἐποχὴ νὰ ἐνωθεῖ μὲ τὸ Θεὸ - πρᾶγμα ποῦ παρατήρησε ἐκστασιασμένος ὁ Πλάτωνας, ὅταν στοὺς ἀναβαθμούς τοῦ φιλοσόφου ἔρωτος διατύπωνε τὴν περιφίμη φράση «Θεὸς ἀνθρώπῳ οὐ μίγνυται» - γίνεται δυνατότητα χειροπιαστὴ μὲ τὴ Γέννηση τοῦ Θεοανθρώπου. Μέσα σὲ αὐτὴ τὴ σχέση, τὴ σχέση δηλαδὴ τῶν δύο φύσεων τοῦ Χριστοῦ, δηλώνεται ἡ δυνατότητα τοῦ ἀνθρώπου νὰ γράψει ἱστορία καὶ νὰ δημιουργήσῃ πολιτισμό. Ἐν ἐλευθερία, ἐν ἀγάπῃ, ἐν ἀληθείᾳ, ἐν ἀπλότητι...

Τὰ Χριστούγεννα εἶναι γιορτὴ παιδικὴ κι αὐτὸ γιατί ὁ Χριστὸς ἐμφανίζεται στὸν κόσμο βρέφος, ζητώντας ἀπὸ ἐμᾶς νὰ γίνουμε παιδιά. Μονάχα ἡσὰ παιδιά ἢ γιορτὴ παίρνει ἀξία, μονάχα ἐν ἀπλότητι θὰ ἀντικρίσουμε τὴν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, μονάχα στὴν ταπείνωση τοῦ πνεύματος θὰ μᾶς ἐπισκεφθεῖ ὁ Μεγάλος Ἐπισκέπτης σὰν ἐπισκέφθηκε ὁ ἅγιος Βασίλης τὸ μαντρί Τοῦ Γιάννη τοῦ Βλογιμένου. «Κεῖνι τὴ νύχτα τὸν περιμένανε ὅλες οἱ πολιτεῖες καὶ τὰ χωριά τῆς Οἰκουμένης, οἱ ἀρχόντοι, οἱ δεσποτάδες καὶ οἱ ἐπίσημοι ἀνθρώποι μὰ ἐκεῖνος δὲν πῆγε σὲ κανέναν, παρὰ πῆγε καὶ κόνεψε στὸ καλύβι τοῦ Γιάννη τοῦ Βλογιμένου».

Καὶ ποῦ ξέρεις, ἀδερφέ, μπορεῖ ἐφέτος ὁ Μεγάλος Ἐπισκέπτης νὰ φτάσει μέχρι τὸ δικό μας κατῶφλι καὶ νὰ χτυπήσῃ τὴν πόρτα. Ἴσως ἐφέτος νὰ φτῶχυνε λιγάκι τὸ σπιτικό μας καὶ νὰ μᾶς ἐπισκεφθεῖ ὁ διωγμένος μας Θεός. Καὶ εἶναι τοῦτος ὁ Ἐπισκέπτης παράξενος ὀλοτελα, σχεδὸν παράταμος γιὰ τὰ γούστα τὰ δικά μας.

Χρόνια τώρα στολιζάμε τὰ σπίτια μας μὲ λαμπιό-

νια καὶ στολίδια καὶ ἔτσι σὰν καρνάβαλοι ποῦ γινόμασταν ντρεπόταν ὁ Ἀφέντης νὰ περάσει ἀπὸ δῶ. Ὅχι ἀπὸ ὑπεροψία, ἀλλὰ ἀπὸ εὐγένεια. Νὰ μὴ μᾶς ἐνοχλήσῃ τίς νύχτες ἐκεῖνες τῶν θλιμμένων ρεβγιὸν καὶ τῆς ντάμας καρὸ. Τὴν παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων ἄλλωστε δὲν περιμέναμε ἐπισκέπτες, μονάχοι μας ρεμβάζαμε στὰ σαλόνια μὲ σκωτσέζικα ποτά, χοντροκόκκινες κοῦκλες μὲ γένια καὶ τραγουδάκια δυτικά ἱκανὰ νὰ συνοδεύουν τὴν πιὸ ρηχὴ καὶ ἐπιπόλαιη σκέψη μας.

Τοῦτος ἐδῶ ὁ Ξένος ὅμως, ἀκροβατεῖ ἀνάμεσα στὴν Ἄκρα Ταπείνωση καὶ στὴν ἀκραία νοηματικὴ τῶν πανάρχαιων ἐκείνων στίχων τίς ἐκκλησιαστικῆς ὑμνογραφίας «Ὁ ἀχώρητος παντὶ, πὼς ἐχωρήθη ἐν γαστρὶ; ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρός, πὼς ἐν ἀγκάλαις τῆς Μητρός, πάντως ὡς οἶδεν ὡς ἠθέλησε καὶ ὡς ἠδόκησεν, ἄσαρκος γὰρ ὢν, ἔσαρκώθη ἐκῶν, καὶ γέγονεν ὁ Ὡν, ὁ οὐκ ἦν δι' ἡμᾶς, καὶ μὴ ἐκστάς τῆς φύσεως, μετέσχε τοῦ ἡμετέρου φυράματος. Διπλοῦς ἐτέχθη, Χριστὸς τὸν ἄνω, κόσμον θέλων ἀναπληρώσαι.»

Τούτη ἐδῶ ἡ γιορτὴ ἐξὸν ἀπὸ τὸν Κύριο, μᾶς γνωρίζει οὐσιαστικά καὶ τὴν Πάναγνη Μαρία, τὴ σιωπηλὴ μητέρα τοῦ Θεοῦ στὰ μάτια τῆς ὁποίας βρίσκει καταφύγιο ὅλο τὸ ἀνθρώπινο γένος «διότι, ὅπως καὶ γιὰ αὐτὴν, οὐκ ἦν τόπος ἐν τῷ καταλύματι».

Πίσω ἀπὸ φῶτα φανταχτερά, πίσω ἀπὸ τραγούδια καὶ λεφτὰ πεταμένα ξεπροβάλλει μιὰ Ἑλλάδα λιγάκι πιὸ κοντὰ σὲ αὐτὸ ποῦ εἶναι ἡ Ἑλλάδα. Μιὰ ρωμισοῦνη ταπεινὴ, ποῦ δὲ χρειάζεται λεφτὰ γιὰ νὰ γιορτάσῃ παρὰ μονάχα φιλόξενες καρδιές καὶ λίγη ταπείνωση.

Νὰ σκηνώσει τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ ζηταίε στὶς ταλαιπωρημένες ζωές μας, περνᾶ ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα μας χτυπώντας τὴν καρδιά μας. Σ' αὐτὸ τὸ συναπάντημα, ροῦχα ἀκριβὰ καὶ δῶρα εἶναι ἄχρηστα. Δυὸ παιδιά, ἀκόμα καὶ σήμερα στὰ 2013, σὲ μίαν αὐλὴ μὲ ἓνα κονσερβοκούτι μποροῦν νὰ παίξουν καὶ ὕστερα νὰ νιώθουν χορτασμένα. Λίγο παιδιά ἂν γινόμασταν ἀμέσως θὰ χορταίναμε. Λίγο παιδιά, νὰ συναντήσουμε τὸν Ἐπισκέπτη ποῦ ἦρθε «μορφὴν δούλου λαβῶν» καὶ νὰ ξεκινήσουμε νὰ γράφουμε ἱστορία προσωπικὴ καὶ ἐθνικὴ. Ἡ ἀρχὴ τῆς Θεοανθρώπινης καὶ τῆς θεοειδοῦς ἀνθρώπινης ἱστορίας ἔγινε πρὶν δυὸ χιλιάδες χρόνια ἤσυχια καὶ ἀπλὰ ὅπως λέει καὶ ὁ ποιητής. Καρὸς γιὰ τὸ δικό μας ξεκίνημα, γιὰ τὴν ἀρχὴ τῆς δικῆς μας ἱστορίας...

Ἱερομόναχος π. Ἀθανάσιος Χαμακιώτης ὁ ἐλεήμων

Ἱεροδιακόνου
π. Εὐσεβίου Ρασσιᾶ

Ὁ π. Ἀθανάσιος, κατὰ κόσμον Γεώργιος Χαμακιώτης, γεννήθηκε τὸ 1891 σὲ ἓνα μικρὸ ὀρεινὸ χωριὸ τῶν Καλαβρυτῶν, τὴν Τουρλάδα. Οἱ γονεῖς τοῦ Βασίλειος καὶ Κωνσταντῖνα ἦταν ἄνθρωποι φτωχοί, ἀπλοὶ καὶ πολὺ εὐσεβεῖς. Ὁ Γεώργιος ἀπὸ μικρὸ παιδί ξεχώριζε γιὰ τὴ σύνεση, σεμνότητα, καλοσύνη καὶ ἔδειχνε ιδιαίτερη κλίση πρὸς τὴν Ἱερωσύνη. Δεύτερο «Παπουλάκο» τὸν ὀνόμαζαν οἱ χωριανοί. Σὲ ἡλικία 15 χρόνων ἔγινε δόκιμος μοναχὸς στὴν Ἁγία Λαύρα, ὅπου μόναζε καὶ ὁ θεῖος του, Ἱερομόναχος π. Χαρίτων Ἀναγνωστόπουλος. Μετὰ ἀπὸ ἑπταετῆ δοκιμασία καὶ ἀφοῦ τελείωσε τὴν Ἱερατικὴ σχολὴ Ἄρτης, ἐκάρη μοναχὸς μὲ τὸ ὄνομα Ἀθανάσιος. Σὲ ἡλικία 25 ἐτῶν χειροτονήθηκε διάκονος καὶ στὶς 14 Σεπτεμβρίου 1921 σὲ ἡλικία 30 ἐτῶν πρεσβύτερος.

Τὸ 1931 ἦρθε στὴν Ἀθήνα γιὰ λόγους ὑγείας, ὅπου ὑπηρέτησε γιὰ λίγο στὴν Ἀνάληψη, τὴ Γλυφάδα, τὴ Μάνδρα καὶ τὸ 1936 διορίστηκε ἐφημέριος σὲ ἓνα πολὺ παλιὸ καὶ ὁμορφὸ ἐκκλησάκι, τὴν Παναγία τὴ Νερατζιώτισσα στὸ Μαρούσι. Ἐκεῖ ἔζησε

μέχρι τὸ 1963. Τὰ τελευταῖα τέσσερα χρόνια τῆς ἀγίας του ζωῆς ἔζησε σὲ ἓνα μικρὸ μοναστηράκι, τὴν «Παναγία τὴ Φανερωμένη», ποὺ τὸ ἔφτιαξε ὁ ἴδιος στὴ σημερινὴ Ροδοπόλη (Μπάλα) Ἀττικῆς.

Ὁ π. Ἀθανάσιος, ὁ εὐλαβής, ὁ ἐλεήμων καὶ πολύπειρος πνευματικὸς, ἐκοιμήθη ἐν

Κυρίῳ στὶς 17 Αὐγούστου 1967 πλήρης ἡμερῶν καὶ καλῶν ἔργων καὶ ἐνταφιάστηκε στὸ μοναστήρι τῆς Φανερωμένης ποὺ εἶχε ἀνεγείρει ὁ ἴδιος.

Ἐπῆρξε μία ὄντως ὀσιακὴ μορφή. Ἦταν ἄνθρωπος τῆς προσευχῆς. Ἡ ζωὴ τοῦ ἀναλώθηκε στὴ διακονία τοῦ Κυρίου καὶ τῶν ἀνθρώπων. Ζοῦσε πραγματικὰ σ' ἓναν παροξυσμὸ ἀγάπης καὶ αὐτοπροσφορᾶς. Γιὰ τὴν ἀγάπη καὶ τὴν φι-

λανθρωπία του θὰ μπορούσαν νὰ γραφοῦν τόμοι. Κυριολεκτικὰ ἔδινε τὰ πάντα.

-Κοιμᾶμαι φτωχὸς καὶ ξυπνάω πλούσιος, ἔλεγε χαριτολογώντας.

-Λεφτὰ δὲν ἔχω καὶ χωρὶς λεφτὰ δὲν μένω.

Ἔλεγε γιὰ τὴν ἄξια τῆς ἐλεημοσύνης:

-Παιδί, ξέρεις τί γίνεται μὲ τὴν ἐλεημοσύνη;

Δίνει ο κόσμος κουρελόχαρτα και αγοράζει παράδεισο!

Τὰ χρήματα δὲν ἤθελε οὔτε νὰ τὰ ἀγγίζει. «Αὐτὰ σταύρωσαν τὸν Χριστό», ἔλεγε συχνά. Δὲν εἶχε τίποτε ἐπάνω του. Μὲ τὸ ἓνα χέρι τοῦ τὰ δίνανε μὲ τὸ ἄλλο τὰ ἔδινε.

Τὸ φιλανθρωπικὸ ἔργο τοῦ π. Ἀθανασίου ἦταν τεράστιο. Γιὰ νὰ ἀνακουφίσει τοὺς πάσχοντας ἀδελφούς του, ἰδιαίτερα στὰ χρόνια της κατοχῆς, συγκέντρωνε ροῦχα, τρόφιμα καὶ χρήματα. Ἐνας ἀπλὸς κουμπάρας, τὸ «κιβώτιον τῶν πενήτων», ὅπως τὸ ὀνόμαζε, ἦταν τὸ φιλόπτωχο ταμεῖο του, ποὺ γέμιζε ἀπ' τὶς προσφορές, κυρίως τὸ «δίλεπτό» των πνευματικῶν του παιδιῶν. Ὁ ἴδιος ἔτρεχε παντοῦ καὶ ἔκανε τὰ πάντα. Ὑπηρετοῦσε ἠλικιωμένους καὶ παραλύτους. Ἦταν ὁ ἄγγελος παρηγοριᾶς τῶν ἐγκαταλελειμμένων φυματικῶν της περιοχῆς. Τοὺς πῆγαινε αὐγὰ καὶ ἄλλα τρόφιμα καὶ ἔπαιρνε τὰ λερωμένα ροῦχα τους, τὰ ἐπλένε, τὰ σιδέρωνε καὶ τοὺς τὰ πῆγαινε μὲ τὰ πόδια ἀπὸ τὸ Μαρούσι στὰ Μελίσια. Καὶ ὅλα αὐτὰ «ἐν τῷ κρυπτῷ».

Ἀκόμα καὶ τὶς τελευταῖες στιγμὲς τῆς ἐπίγειας ζωῆς του δὲν ξέχασε τὴν ἐλεημοσύνη. Ὅταν λίγες μέρες πρὶν τοῦ εἶπαν ὅτι ἦλθε ἡ σύνταξή του, ἀντέδρασε. -Γυμνὸς ἦρθα, γυμνὸς καὶ θὰ φύγω. Δῶστε τὰ ὅλα.

Καὶ μερίμνησε νὰ δοθοῦν σὲ μιὰ φτωχὴ οἰκογένεια στὴν Πεύκη.

Στὶς 16 Αὐγούστου, τελευταία μέρα τῆς ἐπίγειας ζωῆς τοῦ ὁ Γέροντας κάτι ψιθύριζε. Σὲ μιὰ στιγμή γύρισε τὸ κεφάλι καὶ εἶπε: Α! ἔφυγε.

Ἡ μοναχὴ ποὺ τὸν ὑπηρετοῦσε τὸν ρώτησε ποιὸς τὸν ἐπισκέφτηκε, καὶ τῆς εἶπε:

-Ἡ ἐλεημοσύνη, παιδί!

-Και τί τῆς εἶπατε;

-Τῆς εἶπα: Ὅ,τι εἶχα τὸ ἔδωσα. Δὲν ἔχω τίποτα ἄλλο!

Ἡ ἐλεημοσύνη σίγουρα θὰ ἦταν ὁ καλύτερος πρεσβευτῆς του στὸν θρόνο τοῦ Θεοῦ. Γράφει ὁ ὁσιος Ἐφραῖμ ὁ Σύρος: «Μακάριος ὁ πολλοὺς εὐποίων πένητας: πολλοὺς γὰρ εὐρήσει συνηγόρους κρινόμενος». Δηλαδή, μακάριος εἶναι ἐκεῖνος ποὺ εὐεργετῆ πολλοὺς φτωχοὺς, διότι ὅταν θὰ κρίνεται θὰ ἔχει πολλοὺς ὑπερασπιστές.

Ὁ π. Ἀθανάσιος ἦταν μιὰ ἀγιασμένη μορφή, διότι ὅσο ὑπάρχει Χριστός, θὰ ὑπάρχουν καὶ ἅγιοι. Ὅσο ὑπάρχει ἡ Ἐκκλησία, ἡ ἀγιότητα δὲν θὰ εἶναι ἀδύνατη, ἀλλὰ δυνατὴ, ἀπλὰ ἀπαιτεῖ ἑξέλιξη ἀπὸ τὸν ὑποψήφιο ἅγιο, τὴν ὑπακοὴ στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ μεγάλους ἀγῶνες.

Ἡ μνήμη κάθε ἀγίου ποὺ τιμᾷ ἡ ἀγία μας ἐκκλησία δὲν εἶναι μονάχα ἓνας φόρος τιμῆς πρὸς τὸν ἅγιο, δὲν εἶναι μονάχα μιὰ σύναξη λατρευτικὴ ποὺ οἱ χριστιανοὶ προσεύχονται γιὰ κάθε εἶδους βοήθεια, ἀλλὰ εἶναι μιὰ ἀκόμη ἀφύπνιση, μιὰ ἀκόμη πρόσκληση, ὥστε καὶ ἐμεῖς νὰ ἀκολουθήσουμε τὴ δική τους πορεία, ποὺ ὁδηγεῖ στὴν αἰώνια ζωὴ καὶ στὴν ἀγιότητα. Ὁ ὀρθόδοξος χριστιανός, ἔχει ὅλα τα ἐφόδια ἐκεῖνα, γιὰ νὰ σωθεῖ, γιὰ νὰ ἀγιάσει, μὲ κορυφαῖο τὴ μυστηριακὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας μας ποὺ ἀγιάζει τὸν ἄνθρωπο, καὶ τὸν βοηθᾷ νὰ ξεριζώσει τὰ πάθη ἀπὸ τὴν καρδιά του καὶ τὸν ὁδηγεῖ πρὸς τὴν σωτηρία, πρὸς τὴν τελειότητα. Ὅλοι ἐμεῖς οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ εἴμεθα ὑποψήφιοι, ὑποψήφιοι γιὰ τὴν ἀγιότητα.

Γεγονότα - Σχόλια

ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΘΛΗΤΡΙΑ ΣΟΦΙΑ ΚΑΣΣΙΜΗ

Τὴν εὐγνωμοσύνη τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας ἐξέφρασε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Εὐστάθιος πρὸς τὴν ἀθλήτρια Σοφία Κασσίμη γιὰ τὴ σπουδαία ἐνέργειά της, νὰ στηρίζει τὸ Ἴσχυλο Ἀνιάτων Σπάρτης. Τὸ κείμενο τοῦ Σεβασμιωτάτου ἔχει ὡς ἐξῆς: «Πληροφορηθήκαμε ὅτι ἡ ἀθλήτρια Σοφία Κασσίμη συμμετέχει γιὰ τρίτη φορά στὸ «ΣΠΑΡΤΑΘΛΟΝ», μὲ ἀποκλειστικὸ σκοπὸ τὴ συγκέντρωση χρημάτων καὶ τὴ διάθεσή τους σε 5 εὐαγῆ ἰδρύματα, μεταξύ τῶν ὁποίων καὶ τὸ Ἴσχυλο Ἀνιάτων Σπάρτης. Γιὰ τὴ συγκινητικὴ καὶ ἀξιέπαινη αὐτὴ πράξη ἀλληλεγγύης καὶ ἀνθρωπιᾶς ἐκφράζουμε τίς προσωπικὲς εὐγνώμονες εὐχαριστίες μας, τῶν ἐργαζομένων καὶ τῶν συμπαθέστατων τροφίμων τοῦ εὐαγοῦς ἰδρύματος πρὸς τὴν καταξιωμένη μαραθωνοδρόμο καὶ ὄλους ὅσοι ἐμπλέκονται στὴν ἀνωτέρω πρωτοβουλία. Εἴμαστε βέβαιοι ὅτι τὴν ἐνέργειά της θὰ καταγράψει χέρι ἀγγέλου στὸ βιβλίο τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὸ ὄνομά της θὰ καταλάβει τὴν πρέπουσα θέση στὴν ἱστορία τοῦ ἰδρύματος. Ἡ πνευματικὴ χαρὰ θὰ εἶναι ἡ πρώτη καὶ μεγάλη ἀμοιβή της. Οἱ Λάκωνες, καὶ ὄχι μόνο αὐτοί, θὰ ἐπαινέσουν μαζί μὲ τὴν ἐπίδοσή της στὸν κορυφαῖο ἀθλητικὸ θεσμό τοῦ «ΣΠΑΡΤΑΘΛΟΝ» καὶ τὴ φιλόανθρωπη πράξη της. Κάποιοι μάλιστα θὰ τὴ μιμηθοῦν. Παράλληλα, ἐκφράζουμε τὴ γλυκιὰ ἐλπίδα ὅτι τὸ προσκλητήριο ἀλληλεγγύης θὰ εὐαισθητοποιήσει περισσότερο τίς καρδιὲς τῶν χριστιανῶν μας καὶ θὰ ἐνώσουν καὶ αὐτοὶ τὸ χέρι τους μὲ τὸ δικό μας, γιὰ νὰ εὐοδωθεῖ ὁ ἀγώνας μας νὰ διατηρήσουμε ἀνοικτὰ τὰ ἰδρύματά μας, ποὺ εἶναι ἡ τιμὴ μας, δεῖχνουν τὴν ταυτότητά μας καὶ ἀποτελοῦν τὸν καρπὸ τῆς πίστεώς μας καὶ τῆς

ἐμπρακτῆς ἀγάπης μας. Θερμὰ παρακαλοῦμε τὸν Πανάγαθο Θεὸ νὰ χαρίζει στὴν κ. Κασσίμη, ποὺ πλέον ἀνήκει στοὺς σημαιοφόρους τοῦ Παλλακωνικοῦ Συναγερμοῦ τῆς Ἀγάπης, ὑγεία καὶ κάθε ἀγαθὸ στὴ ζωὴ της».

ΕΚΔΡΟΜΗ ΝΕΩΝ ΖΕΥΓΑΡΙΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ Ι. ΝΑΟ ΑΓΙΑΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΣΤΗ ΣΠΑΡΤΗ ΚΑΙ ΣΤΟ ΜΥΣΤΡΑ

Τὴν Παρασκευὴ 4 Ὀκτωβρίου 2013 ἐπισκέφτηκαν τὴν Ἱερὰ Μητρόπολή μας ὁ π. Ἰωάννης Σαρρῆς μὲ πολυμελῆ ὁμάδα νέων ζευγαριῶν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Αἰκατερίνης Πειραιῶς. Τοὺς ἐπισκέπτες συνάντησε καὶ καλωσόρισε στὴν Ἱερὰ Μητρόπολή μας τὸ ἀπόγευμα τῆς ἴδιας ἡμέρας ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Εὐστάθιος. Κατὰ τὴ συνάντηση ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας ἄκουσε τοὺς προβληματισμοὺς καὶ τίς ἀνησυχίες τῶν νέων καὶ παρουσίασε μὲ τὸ μεστὸ καὶ ἐποικοδομητικὸ λόγο του τὴ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας πάνω σὲ αὐτὰ τὰ θέματα. Με ἔμφαση τόνισε πὼς στὴ ζωὴ τοῦ κάθε ἀνθρώπου καὶ ἰδιαίτερα τοῦ χριστιανοῦ ἐπιτρέπονται ὅλα ὅσα ὠφελοῦν τὴν ψυχὴ του. Ὁ Μητροπολίτης μας, ἀφοῦ εὐχαρίστησε τὸν π. Ἰωάννη Σαρρῆ καὶ ὄλους τοὺς ἐκδρομεῖς γιὰ τὴν ἐπίσκεψή τους στὴν Ἱερὰ Μητρόπολή μας, τοὺς εὐχήθηκε νὰ ἔχουν ὑγεία καὶ πρόοδο στὴ ζωὴ τους. Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς παρουσίας τους στὴ Λακωνία οἱ ἐκδρομεῖς ἐκκλησιάστηκαν στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀμυκλῶν καὶ στὸν Ἱδρυματικὸ Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος Ἀσύλου Ἀνιάτων. Ἐν συνεχείᾳ πραγματοποιήσαν ἐπίσκεψη στοὺς τροφίμους τοῦ Ἀσύλου Ἀνιάτων μὲ μοναδικὸ σκοπὸ νὰ τοὺς προσφέρουν ἀγάπη καὶ χαρὰ. Ἐπίσης εἶχαν τὴν εὐκαιρία νὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν Ἱερὰ Μονὴ

Ζερμπίτσης, τήν Ἱερά Μονή τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τή βυζαντινή καστροπολιτεία τοῦ Μυστρά, τὸ Σαϊνοπούλειο ἀμφιθέατρο καὶ τὸ Μουσεῖο Ἐλιᾶς καὶ Ἑλληνικοῦ Λαδιοῦ τοῦ Πολιτιστικοῦ Ἰδρύματος Ὀμίλου Πειραιῶς.

ΜΕ ΛΑΜΠΡΟΤΗΤΑ Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ ΣΤΗ ΣΥΚΕΑ

Με λαμπρότητα καὶ θρησκευτική κατάνυξη τιμήθηκε ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου στὸ ὁμώνυμο Ἱερὸ Προσκύνημα στὴν Συκέα τοῦ Δήμου Μονεμβάσις, ἡ ὁποία ἔχει ἀναδειχθεῖ μία ἐκ τῶν μεγαλυτέρων πανηγύρεων στὴ Λακωνία. Ἡ εἰκόνα μὲ τοὺς μπλοκαρισμένους δρόμους ἀπὸ τὶς δεκάδες τῶν λεωφορείων καὶ τὶς ἑκατοντάδες τῶν αὐτοκινήτων ἔδιναν στὴν περιοχή μιὰ ἄλλη εἰκόνα, ἀσυνήθιστη γιὰ τὴν καθημερινότητα, πού ὅμως μαρτυροῦσε τὸ μεγάλο ἑορταστικὸ γεγονός. Οἱ ἑκατοντάδες προσκυνητὲς εἶχαν σχηματίσει μεγάλη οὐρὰ καὶ περίμεναν ὑπομονετικά, ἀκόμη καὶ μία ὥρα, προκειμένου νὰ φθάσει ἡ σειρά τους γιὰ νὰ προσκυνήσουν τὸ χαριτόβρυτο Ἱερὸ Λείψανο τοῦ Ἁγίου. Στὸν πανηγυρικὸ ἑσπερινὸ χοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Εὐστάθιος καὶ τὸν θεῖο λόγο κήρυξε ὁ Ἀρχιμ. π. Θεόκλητος Μέντης, Ἱεροκήρυξ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας. Στὴ συνέχεια τελέσθηκε Ἱερά Παράκληση στὸν Ἅγιο Νεκτάριο καὶ τὸ μεσονύκτιο Ἱερά Ἀγρυπνία. Τὴν κυριώνυμο ἡμέρα ὁ Σεπτὸς Ποιμενάρχης μας κ. Εὐστάθιος χοροστάτησε στὸν Ὅρθρο καὶ προεξῆρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας καὶ τῆς Ἱερᾶς Λιτανεύσεως τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου καὶ τῆς Εἰκόνας τοῦ Θαυματουργοῦ Ἁγίου Νεκταρίου πλαισιωμένος ἀπὸ Ἱερεῖς τῆς περιοχῆς. Παράλληλα μίλησε ἐπίκαιρα γιὰ τὶς πολλὲς ἀρετὲς καὶ τὸ ἔργο τοῦ τιμωμένου Ἁγίου, ἐνῶ ἀναφέρθηκε καὶ στὴν ἐφετινὴ ἐπέτειο τῆς συμπληρώσεως πεντηκονταετίας ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῶν ἐγκαινίων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ὁ

ὁποῖος εἶναι ὁ πρῶτος στὴν Ἑλλάδα ἐγκαινιασθεῖς Ἱερός Ναὸς στὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου. Στὸν ἑορτασμὸ παρέστησαν μεταξύ ἄλλων, ὁ Ἀναπληρωτὴς Ὑπουργὸς Ἑσωτερικῶν κ. Λεωνίδας Γρηγοράκος, ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐθνικῆς Ἄμυνας κ. Ἀθανάσιος Δαβάκης, ἡ Βουλευτὴς Λακωνίας κ. Φεβρωνία Πατριανάκου, ἡ Ἀντιπεριφερειάρχης Λακωνίας κ. Ἀδαμαντία Τζανετέα, ὁ Δήμαρχος Μονεμβασίας, κ. Ἡρακλῆς Τριχείλης, ὁ Διοικητὴς τοῦ Κ.Ε.Ε.Μ Ταξίαρχος κ. Δημήτριος Μακρῆς, οἱ Διοικητὲς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος καὶ τῆς Πυροσβεστικῆς Μολάνων. Οἱ ἑορταστικὲς ἐκδηλώσεις ἔκλεισαν μὲ δεξίωση πού παρέθεσε ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ στὴν αἴθουσα τελετῶν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος.

Ο ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ Κ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΣΤΟ ΕΤΗΣΙΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ ΚΥΡΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ

Με αἰσθήματα σεβασμοῦ, τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης στὸ πρόσωπο τοῦ ἀκάματος ἐργάτη τοῦ Εὐαγγελίου καὶ προασπιστῆ τῶν συμφερόντων τῆς Πατρίδος μας, τελέσθηκε τὸ ἐτήσιο μνημόσυνο τοῦ πολιοῦ Ἱεράρχου, Μητροπολίτου Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κυροῦ Δαμασκηνοῦ, τὴν Κυριακὴ 3 Νοεμβρίου 2013 στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς. Ο Σεπτὸς Ποιμενάρχης μας κ. Εὐστάθιος εὐγενῶς προσκληθεῖς ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονα, ἀνταποκρίθηκε καὶ προέστη τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ τοῦ Μνημοσύνου, μετὰ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ἐάνθης καὶ Περιθεωρίου κ. Παντελεήμονος, Χαλκίδος κ. Χρυσοστόμου καὶ Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθίμου. Ἐπίσης, παρέστησαν ἐκπρόσωποι τῆς Πολιτικῆς καὶ Πολιτειακῆς ἡγεσίας, τοῦ Στρατοῦ, τῶν Σωματιῶν Ἀσφαλείας, Συλλόγων, Φορέων καὶ Σωματείων τοῦ Νομοῦ καὶ τῆς πόλεως καὶ πλῆθος λαοῦ, προκειμένου νὰ προσευχηθοῦν

για τὴν ἀνάπαυση τῆς ψυχῆς τοῦ ἀοιδίου Ἱεράρχου.

ΕΠΙΜΝΗΜΟΣΥΝΗ ΔΕΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΗΡΩΙΚΩΣ ΠΕΣΟΝΤΕΣ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΕΣ

Τὸ πρωὶ τῆς Τρίτης 12 Νοεμβρίου, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Εὐστάθιος τέλεσε ἐπιμνημόσυνη δέηση ὑπὲρ τῶν πυροσβεστῶν, ποὺ ἔχασαν τὴ ζωὴ τους κατὰ τὴν ἐκτέλεση τοῦ καθήκοντος. Ἡ δέηση, ποὺ ὀργανώθηκε, ὅπως κάθε χρόνο ἀπὸ τὴ Πυροσβεστικὴ Ὑπηρεσία Σπάρτης, ἔλαβε χώρα στὸν Ταῦγετο καὶ συγκεκριμένα στὸ 17ο χλμ. τῆς Ἐθνικῆς ὁδοῦ Σπάρτης- Καλαμάτας, στὸ σημεῖο ποὺ ἔχει ἀνεγερθεῖ τὸ μνημεῖο τοῦ ἀειμνήστου Διοικητῆ τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας Σπάρτης, Ἀντιπυράρχου Ἡλία Γκάτσου.

ΕΚΟΙΜΗΘΗ

Ο ΠΡΩΤΟΠΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΛΕΡΗΣ

Σὲ ἡλικία 89 ἐτῶν ἀπεβίωσε τὴν Τρίτη 5 Νοεμβρίου 2013 ὁ μακαριστὸς Πρωτοπρ. π. Νικόλαος Τσοῦκλερης. Ἡ ἐξόδιος Ἀκολουθία τελέσθηκε τὴν ἐπόμενη ἡμέρα, στὸν Ἱερό Ναὸ Ἁγίας Κυριακῆς Ἀφουσοῦ, προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Εὐσταθίου. Ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας στὸν ἐπικήδειο λόγο του, ἐκθείασε τὸ ἦθος, τὴν προσωπικότητα καὶ τὴν προσφορὰ τοῦ ἐκλιπόντος, ἐνῶ ἔκανε ἰδιαίτερη ἀναφορὰ στὴ δομημένη μὲ τὰ χριστιανικὰ ιδεώδη οἰκογένειά του. Ὁ ἀοίδιμος π. Νικόλαος Τσοῦκλερης τοῦ Θεοδώρου καὶ τῆς Μαρίας, γεννήθηκε στὸς Σουσιτιάνους τὸ 1924. Ἐνυμφεῦθη στὶς 9 Νοεμβρίου 1952 τὴ Γεωργία Τσοῦκλερη, μὲ τὴν ὁποία ἀπέκτησαν δύο υἱούς, τὸν Θεόδωρο καὶ τὸν Κυριάκο. Ἀποφοίτησε ἀπὸ τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Φροντιστήριο Κορίνθου. Χειροτονήθηκε Διάκονος στὶς 21 Αὐγούστου 1955 στὴ Σελλασία καὶ Πρεσβύτερος στὶς 21 Δεκεμβρίου 1955 στὴ Σπάρτη ἀπὸ τὸν μακαριστὸ Μητροπολίτη Μονεμβασίας καὶ

Σπάρτης κυρὸ Διονύσιο. Ὑπηρετήσε ὡς ἐφημέριος τὴν Ἐνορία Σουσιτιάνων ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1956-16 Νοεμβρίου 1958 καὶ στὴ συνέχεια ἀπεσπάσθη στὴν Ἐνορία Ἀφουσοῦ, τὴν ὁποία ὑπηρετήσε ἐπὶ 36 συναπτὰ ἔτη, ἕως τὴν 1 Μαρτίου 1995 ὅποτε καὶ συνταξιοδοτήθηκε. Στὶς 16 Ἀπριλίου 2008, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐστάθιος τοῦ ἀπένειμε τὸ ὀφφίκιο τοῦ πρωτοπρεσβυτέρου, ἀναγνωρίζοντας τὴν πολυετῆ, εὐδόκιμη καὶ καρποφόρα γιὰ τὸ χριστεπώνυμο πλήρωμα ἱερατικὴ διακονία του. Ἄς εἶναι αἰωνία του ἡ μνήμη.

Ο ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ ΠΟΙΜΕΝΑΡΧΗΣ ΜΑΣ ΚΟΝΤΑ ΣΤΟΥΣ ΣΤΡΑΤΕΥΜΕΝΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

Σὲ Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὸν Ἱερό Ναὸ Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν τοῦ Στρατοπέδου Συνταγματάρχη Κων/νου Δαβάκη ἱερούργησε καὶ ὁμίλησε τὴν Κυριακὴ 17 Νοεμβρίου 2013 ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Εὐστάθιος. Τὴ Θεία Λειτουργία παρακολούθησαν μὲ εὐλάβεια ὁ Διοικητὴς τοῦ ΚΕΕΜ Ταξιαρχος κ. Δημήτριος Μακρῆς, οἱ ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοί καὶ οἱ ὀπλίτες τοῦ Κέντρου. Μιὰ κίνηση ποὺ πραγματοποιεῖ σὲ κάθε σειρὰ κατάταξης ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας καὶ ἀποδεικνύει τὸ ἐνδιαφέρον του γιὰ τὰ στρατευμένα νιάτα τῆς πατρίδος μας.

ΜΕ ΞΕΧΩΡΙΣΤΗ ΛΑΜΠΡΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΕΦΕΤΟΣ Η ΠΑΝΗΓΥΡΗ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΝΙΚΩΝΟΣ ΣΤΗ ΣΠΑΡΤΗ

Μὲ εὐφροσύνη πνευματικὴ, πάνδημη συμμετοχὴ καὶ ἐκκλησιαστικὴ κατάνυξη ἡ Σπάρτη καὶ ἡ εὐρύτερη περιοχὴ ἔορτασαν καὶ ἐφέτος, τὴν Τρίτη 26 Νοεμβρίου, τὴ μνήμη τοῦ Ὁσίου Νίκωνος τοῦ "Μετανοεῖτε", πολιούχου αὐτῆς. Τιμῆθηκε προσηκόντως ἕνας μοναχός, ὁ ὁποῖος διὰ τοῦ μαρτυρίου τῆς στυγερῆς συνεσταυρώσεως μὲ τὸν Κύριό μας, συνέτριψε τὸν «παλαιὸ» ἄνθρωπο διὰ τῆς μετανοίας καὶ τῆς χριστομμήτου ταπεινώσεως,

εἴλκυσε τή Θεία Χάρη, κατέστη θεοφόρος καί ἐντάχθηκε στήν πολυπληθῆ χορεία τῶν ἁγίων, ὥστε γιά 1000 καί πλέον χρόνια νά προστατεύει καί νά ἐνδυναμώνει τήν περιήκουστη καί εὐλογημένη ἀπό τὸ Θεὸ πόλη τοῦ Λυκούργου. Οἱ ἐορταστικὲς λατρευτικὲς ἐκδηλώσεις, ὅπως ἔχουν καθιερωθεῖ ἀπὸ τὸ Σεβ. Ποιμενάρχη μας κ. Εὐστάθιο, σηματοδοτήθηκαν μὲ τὴν ἔξοδο τῆς ἱεῖρας εἰκόνας τοῦ Ὁσίου καί τὴν ἐνθρόνισή της στὸ σολέα τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, κατὰ τὸν ἀρχιερατικὸ ἐσπερινὸ τὴν Πέμπτη 21 Νοεμβρίου. Ἡ ἀποκορύφωση τῆς πανηγύρεως ἔλαβε χώρα τὴν παραμονὴ καί τὴν κυριώνυμη ἡμέρα τῆς ἐορτῆς. Διεξοδικότερα, τὴ Δευτέρα 25 Νοεμβρίου τελέσθηκε ὁ Μέγας πολυαρχιερατικὸς ἐσπερινὸς. Στὴν ἀκολουθία χοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἄνθιμος, πού κήρυξε καί τὸ θεῖο λόγο, πλαισιωμένος ἀπὸ τὸν Σεβ. Ποιμενάρχη μας κ. Εὐστάθιο, τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Καστορίας κ. Σεραφεῖμ καί τὸν Θεοφ. Ἐπίσκοπο Ἀνδρούσης κ. Θεόκτιστο. Στὴ μεστὴ ἀπὸ μηνύματα ὁμιλία του ὁ κ. Ἄνθιμος στάθηκε ἰδιαίτερα στὴν Ἀλήθεια, πού ἀναζητοῦσαν οἱ ἄνθρωποι τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδας καί πού αὐτὴ ἐνσαρκώθηκε στὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος ἐνώπιον τοῦ Ποντίου Πιλάτου ἀποκάλυψε ὅτι: “Ἐγὼ εἰμὶ ἡ Ἀλήθεια καί ἡ Ζωή”. Ἐπίσης τόνισε τὴν ἰδιαίτερη σημασία τῆς Ἑλληνοχριστιανικῆς παράδοσης, ὡς πηγῆς γιὰ τὴν ἀναζωογόνηση τοῦ παραπαίοντος Δυτικοευρωπαϊκοῦ Πολιτισμοῦ καί κατέληξε, ὑπογραμμίζοντας τὸ διαχρονικὸ μῆνυμα πού ἀντλοῦμε ἀπὸ τὸ βίο καί τὴν πολιτεία τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας. Τὴν Τρίτη 26 Νοεμβρίου, κυριώνυμη ἡμέρα τῆς ἐορτῆς, στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ τελέσθηκε ὁ ὄρθρος, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καστορίας κ. Σεραφεῖμ, καί τὸ πολυαρχιερατικὸ συλλειτουργο, προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχη μας καὶ συλλειτουργούντων τῶν προαναφερθέντων ἀρχιερέων καί τὸ Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Ἐπιδαύρου κ.

Καλλίνικο. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Καστορίας ἀπευθυνόμενος στοὺς πιστοὺς, πού εἶχαν κατακλύσει τὸ Ναὸ, σκιαγράφησε μὲ χαρακτηριστικὴ ἐνάργεια τὰ βασικότερα γνωρίσματα τοῦ ἡγέτη μὲ πρότυπο τὴ φυσιογνωμία τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Πιὸ συγκεκριμένα, μεταξὺ ἄλλων, ἀνέφερε ὅτι ὁ πραγματικὸς ἡγέτης, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ἔμφυτες ικανότητες καί τὴν ἐν γένει γνώση, ἐπιβάλλεται νά ἔχει τὸ Θεὸ στὴν ψυχὴ του καί ἀνιδιοτελεῖ ἀγάπη πρὸς τὸ συνάνθρωπό του, προκειμένου νά ἀντεπεξέλθει στὴν ἀποστολὴ του. Μετὰ τὸ πέρασ τῆς Θείας Λειτουργίας ἀκολούθησε ἡ λιτάνευση τῆς Ἱεῖρας Εἰκόνας τοῦ Ὁσίου Νίκωνος, διαμέσου τῶν κεντρικῶν ὁδῶν τῆς Σπάρτης. Πλήθος εὐσεβῶν χριστιανῶν παρακολούθησαν εὐλαβῶς τὴν τελετὴ καί συμπροσευχήθηκαν, γιὰ νά ἔχουν τὴν προστασία τοῦ ἁγίου στὴ ζωὴ τους. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας, κατακλείοντας τὴν πανηγυρικὴ σύναξη, εὐχαρίστησε ἐγκάρδια ὄλους αὐτοὺς οἱ ὁποῖοι παρέστησαν καί συνετέλεσαν στὴν ἐπιτυχία τῆς πανηγύρεως. Ἰδιαίτερη εὐγνωμοσύνη ἐξέφρασε πρὸς τοὺς Ἁγίους Ἀρχιερεῖς πού ἀνταποκρίθηκαν στὴν πρόσκλησή του, τοὺς Ἐφημερίους καί τοὺς λοιποὺς διακονοῦντες τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, τὸν εὐαγγ. Κλῆρο, τὶς Ἀρχές, τοὺς εὐσεβεῖς πιστοὺς, τὸ Στρατό, τὴν Ἀστυνομία, τὴν Πυροσβεστικὴ, τοὺς διάφορους πολιτιστικοὺς Φορεῖς τῆς πόλεως (Λύκειο Ἑλληνίδων, Σῶμα Ἑλλήνων Ὁδηγῶν, Φιλαρμονικὴ κ.α) καί τοὺς Μαθητὲς τῶν Ἐκπαιδευτηρίων τῆς Σπάρτης, καθὼς καί τοὺς φοιτητὲς τῶν Πανεπιστημιακῶν σχολῶν. Ξεχωριστὲς εὐχαριστίες ἀπηύθυνε πρὸς τὸ διευθυντὴ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί τοὺς τεχνικοὺς γιὰ τὴν ἀναμετάδοση τόσο τοῦ ἐσπερινοῦ, ὅσο καί τῆς Θείας Λειτουργίας, καθὼς καί πρὸς τὰ τοπικὰ Μ.Μ.Ε. γιὰ τὴν προβολὴ τῆς πανηγύρεως. Ἀπὸ τοὺς ἐκπροσώπους τῶν Ἀρχῶν καί φορέων παρέστησαν ὁ ἀναπληρωτὴς Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν κ. Γρη-

γοράκος, ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐθνικῆς Ἄμυνας κ. Δαβάκης, ἡ Βουλευτὴς κ. Πατριανάκου, ὁ Γενικὸς Γραμματέας τοῦ Ὑπουργείου Τηλεπικοινωνιῶν κ. Δασκαλάκης, ὁ Περιφερειάρχης Πελοποννήσου κ. Τατούλης, ἡ Ἀντιπεριφερειάρχης Λακωνίας κ. Τζαντετά, ὁ Δήμαρχος Σπάρτης κ. Ἀργεिताκός, ὁ Πρόεδρος τοῦ Περιφερειακοῦ Συμβουλίου κ. Πουλοκέφαλος, ὁ Στρατιωτικὸς Διοικητὴς Λακωνίας Ταξίαρχος κ. Μακρῆς, ὁ Διοικητὴς τῶν Πυροσβεστικῶν Ὑπηρεσιῶν Περιφέρειας Πελοποννήσου Ταξίαρχος κ. Γιόβας, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Λακωνίας κ. Μητσέας, ὁ Ὑποδιοικητὴς τῆς 124 Π.Β.Ε. Τριπόλεως Σμήναρχος κ. Χατζῆς, ὁ Διοικητὴς τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας Σπάρτης κ. Νικολέτος, Περιφερειακοί, Δημοτικοί καὶ Τοπικοὶ Σύμβουλοι κ.α.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΣΤΟ ΑΣΥΛΟ ΑΝΙΑΤΩΝ ΣΠΑΡΤΗΣ

Στὸ πλαίσιο τῆς ἐπίσκεψῆς του στὴ Σπάρτη, γιὰ τὸν ἑορτασμό τοῦ Πολιούχου τῆς Λακωνικῆς πρωτεύουσας Ὁσίου Νίκωνος τοῦ Μετανοεῖτε, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἄνθιμος μὲ τὴ συνοδεία του, ξεναγήθηκαν τὸ ἀπόγευμα τῆς Τρίτης 26 Νοεμβρίου ἀπὸ τὸν Σεβ. Ποιμενάρχη μας κ. Εὐστάθιο στὶς ἐγκαταστάσεις τοῦ Ἰδρύματος Περιθάλψεως Χρονίως Πασχόντων «Ὁ Ἅγιος Παντελεήμων». Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἰδρύματος π. Ἰωάννης Προφύρης ἀναφέρθηκε στὶς πολυποικίλες δραστηριότητες τοῦ Ἀσύλου Ἀνιάτων καὶ στὴν προσπάθεια ποὺ καταβάλλεται, μέσα σὲ ἀντίξοες συνθῆκες, γιὰ τὴν ὅσο τὸ δυνατόν καλύτερη παροχὴ ὑπηρεσιῶν στοὺς τροφίμους. Ἀπὸ τὴν πλευρὰ τοῦ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἄνθιμος ἐξέφρασε τὸ θαυμασμό του γιὰ τὶς ἐγκαταστάσεις καὶ τὴ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος καὶ εὐχήθηκε νὰ συνεχίσει γιὰ πολλὰ χρόνια νὰ παρέχει τὶς ὑπηρεσίες του

στὴν τοπικὴ κοινωνία καὶ ὄχι μόνο.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΟΥ 1^{ου} ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΣΠΑΡΤΗΣ ΣΤΟ ΑΣΥΛΟ ΑΝΙΑΤΩΝ

Τὴν Κυριακὴ 15 Δεκεμβρίου μία ὁμάδα μαθητῶν τοῦ 1ου Γυμνασίου Σπάρτης συνοδευόμενη ἀπὸ τὴ θεολόγο, τὸν καθηγητὴ ἀγγλικῶν του σχολείου καὶ γονεῖς ἐπισκέφθηκαν τὸ Ἰδρυμα Χρονίως Πασχόντων «Ὁ Ἅγιος Παντελεήμων» στὴ Μαγούλα. Τὰ παιδιὰ προσέφεραν στὸ Ἄσυλο Ἀνιάτων τρόφιμα, ποὺ εἶχαν συγκεντρώσει στὸ σχολεῖο τους. Στὴ συνέχεια ξεναγήθηκαν στὸ χῶρο ἀπὸ τὸν Διευθυντὴ τοῦ Ἰδρύματος π. Ἰωάννη Προφύρη, ἐνῶ στὴν αἴθουσα ἐκδηλώσεων τραγούδησαν Χριστουγεννιάτικα τραγούδια καὶ κάλαντα. Στὸ τέλος τῆς ἐπίσκεψῆς ἦταν διάχυτη ἡ χαρὰ μαθητῶν, συνοδῶν καὶ τροφίμων. Στὸ πλαίσιο τῆς διαρκοῦς προσφορᾶς συμφώνησαν γιὰ μίαν ἐπίσκεψη στὸ προσεχὲς μέλλον.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΓΙΟΡΤΗ ΣΤΟ ΒΡΕΦΟΝΗΠΙΑΚΟ ΣΤΑΘΜΟ «Ο ΑΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ» ΣΤΗ ΣΠΑΡΤΗ

Μία ὁμορφὴ Χριστουγεννιάτικη γιορτὴ πραγματοποιήθηκε τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας 16 Δεκεμβρίου ὁ Βρεφονηπιακὸς Σταθμὸς «Ὁ Ἅγιος Βασίλειος» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας. Τὴν ἐκδήλωσε τίμησαν μὲ τὴ παρουσία τοὺς ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Εὐστάθιος καὶ τὰ ὑπόλοιπα μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμ-

βουλίου τοῦ Ἰδρύματος. Τοὺς παρευρισκόμενους καλωσόρισε ἡ Νηπιαγωγὸς κ. Σταυρούλα Κομποχόλη – Βερούτη, ἡ ὁποία τόνισε τὴν ἀνάγκη ἔκφρασης που ικανοποιοῦν τὰ παιδιά μέσω τέτοιων ἐκδηλώσεων καθὼς καὶ τὴν ἐνθάρρυνση ποὺ πρέπει νὰ ἔχουν ἀπὸ τοὺς ἐνήλικες. Ἀμέσως μετὰ τὸ λόγο πήρε ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἰδρύματος π. Ἡλίας Βουρβουριώτης, ὁ ὁποῖος ἀρχικὰ ἀναφέρθηκε στὸ μήνυμα τῶν ἑορταστικῶν ἡμερῶν τῶν Χριστουγέννων. Στὴ συνέχεια εὐχαρίστησε τοὺς εὐεργέτες τοῦ Ἰδρύματος καὶ τοὺς γονεῖς γιὰ τὴν ἐμπιστοσύνη τους, ἐνῶ ἔκανε ἰδιαίτερη ἀναφορά στὴν ἀμέριστη συμπαράσταση τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη καὶ Προέδρου τοῦ Δ.Σ τοῦ Ἰδρύματος κ. Εὐσταθίου. Ἀκολούθησε ἕνα εὐχάριστο πρόγραμμα ἀπὸ τὰ παιδιά μὲ σκέτς, Χριστουγεννιάτικα τραγούδια καὶ κάλαντα. Τὶς ἀξίειπαινες προσπάθειες τῶν παιδιῶν καὶ τῶν ἄξιων ἐκπαιδευτικῶν τους ἐπιβράβευσαν μὲ ζεστὸ χειροκρότημα οἱ γονεῖς καὶ συγγενεῖς τῶν νηπίων, ποὺ εἶχαν κατακλύσει τὴν αἴθουσα ἐκδηλώσεων τοῦ Βρεφονηπιακοῦ Σταθμοῦ. Ἀπὸ τὴν πλευρὰ τοὺς τὰ παιδιά πρόσφεραν ἕνα συμβολικὸ δῶρο στὸν Ποιμενάρχη μας, ὁ ὁποῖος τὸ δέχθηκε συγκινημένος. Ἡ ἐκδήλωση ὀλοκληρώθηκε μὲ τὸ μεστὸ καὶ εὐεργητικὸ λόγο τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας, ὁ ὁποῖος ἀρχικὰ ἐξέφρασε τὴν εὐχὴ τὰ παιδιά, ποὺ ἀποτελοῦν τὴν ἐλπίδα τοῦ τόπου, νὰ μὴ χάσουν μεγαλώνοντας τὴν ἀγνότητα τῆς ψυχῆς, τὴν εἰλικρίνεια καὶ τὸν αὐθορμητισμὸ τους. Ὁ Ποιμενάρχης μας μίλησε ἀκόμα γιὰ τὸ ὑπέρτατο ἀγαθὸ τῆς εἰρήνης καὶ ὀλοκλήρωσε τὸ σύντομο λόγο του μὲ τὴν προτροπὴ νὰ διατηροῦμε τὴν πίστη καὶ τὴν αἰσιοδοξία μας, παρὰ τὰ προβλήματα ποὺ ἀντιμετωπίζουμε

σὰν λαός, ἀλλὰ καὶ ὁ καθένας προσωπικά. Στὸ τέλος τῆς ἑορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος μοίρασε σὲ κάθε ἐπισκέπτη ἕνα ἡμερολόγιο τοῦ νέου χρόνου, ἐνῶ ὑπῆρχε κέρασμα μὲ γλυκίσματα καὶ χυμούς, ποὺ εὐγενικὰ προσέφεραν γονεῖς καὶ συγγενεῖς τῶν νηπίων.

ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΠΑΙΔΙΩΝ ΜΟΛΑΩΝ ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΚΕ ΤΟ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟ ΜΟΛΑΩΝ

Τὸ Κέντρο Δημιουργικῆς Ἀπασχόλησης Παιδιῶν Μολάων ἐπισκέφτηκε τὸ Γηροκομεῖο τῆς πόλεως «Ἡ Ἁγία Παρασκευὴ» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας. Σκοπὸς τῆς ἐπίσκεψης ἦταν νὰ δώσουν τὰ παιδιά καὶ οἱ ἐργαζόμενοι τοῦ Κέντρου μιὰ χαρούμενη νότα στὴν καθημερινότητα τῶν ἠλικιωμένων, ποὺ φιλοξενοῦνται στὸ χῶρο αὐτό. Οἱ ἠλικιωμένοι μαζί μὲ τὸ Διευθυντὴ τοῦ Ἰδρύματος π. Παναγιώτη Λεγάκη ὑποδέχθηκαν μὲ χειροκροτήματα τοὺς ἐπισκέπτες. Τὰ παιδιά τραγούδησαν χριστουγεννιάτικα τραγούδια, συνομίλησαν μὲ τοὺς παπποῦδες καὶ τὶς γιαγιάδες καὶ προσέφεραν δῶρα φτιαγμένα ἀπὸ τὰ ἴδια. Στὸ τέλος τῆς ἐπίσκεψης τὰ παιδιά μὲ μιὰ φωνὴ εὐχήθηκαν στοὺς ἠλικιωμένους νὰ ἔχουν καλὲς γιορτὲς καὶ αὐτοὶ μὲ τὴν σειρά τοὺς ἀνταπέδωσαν τὶς εὐχές.

Χρονικά τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ κατὰ τὸν μῆνα Σεπτέμβριο 2013,

Ἐ λ ε ι τ ο ὕ ρ γ η σ ε τὴν 1ην εἰς τὸν Λεήμονα καὶ ἐτέλεσε τὸ τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον τῆς Σταουρούλας Χρυσικάκου μητρὸς τοῦ Ἐφημερίου Σκάλας καὶ ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου π. Εὐστρατίου, τὴν 8ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν Παναγίας Γιατρίσσης Κοκκινόραχης, τὴν 14ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Ἀλευρούς, τὴν 18ην εἰς τὸ ΚΕΕΜ Σπάρτης, τὴν 20ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ὁσίου Λεοντίου Μονεμβασίας, ἐπὶ τοῖς ὀνομαστηρίοις αὐτοῦ, τὴν 22αν εἰς τὸν ἑορτάζοντα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ ἁγίου Εὐσταθίου ἰδρυματικοῦ Ναοῦ τοῦ Γηροκομείου Μολάων, τὴν 24ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τῆς Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης Δαιμονιάς, τὴν 25ην εἰς τὸν πανηγυρίζον παρεκκλήσιον Ἁγίου Ἰωάννου Θεολόγου Σπάρτης καὶ τὴν 29ην εἰς τὴν Παλαιοπαναγίαν.

Ἐ χ ο ρ ο σ τ ἄ τ η σ ε κατὰ τὸν ἑσπερινόν, τὴν 7ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν Γενεσίου τῆς Θεοτόκου Βρεσθένων, τὴν 14ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Χαιρετισμῶν τοῦ Σταυροῦ καὶ ἐν συνεχείᾳ εὐλόγησε τοὺς ἄρτους τοῦ Σωματείου Ἐφέδρων ἀξιωματικῶν Λακωνίας, τὴν 19ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἐλκομένου Μονεμβασίας, τὴν 22αν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Παντανάσσης Φαρακλοῦ ἐπὶ τῇ εὐρέσει τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας

Παναγίας Ἐλώνης, τὴν 23ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν Μυρτιδιωτίσσης Βελανιδίων καὶ τὴν 25ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου τῆς ὁμωνύμου ἐνορίας.

Ἡ ὑ λ ό γ η σ ε τὴν 1ην εἰς Φούτια τὸν γάμον τοῦ Χρήστου Παπούλη καὶ τῆς Καλλιόπης Μπαρμπαγιάννη θυγατρὸς τοῦ Ἐφημερίου Ἑλληνικοῦ π. Θεοδώρου καὶ τὴν 21ην εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τὸν γάμον τοῦ Νικολάου Σταθοπούλου καὶ τῆς Ἀναστασίας Βάρλα, θυγατρὸς ὑπερπολιτέκνων γονέων.

Ἐ β ἄ τ ι σ ε τὴν 8ην εἰς ἅγιον Δημήτριον Ζάρακος τὸ τέκνον τοῦ Ἐφημερίου τῆς ἐνορίας π. Νεκταρίου, εἰς τὸ ὁποῖον ἐδόθη τὸ ὄνομα Εὐδοκία τὴν 21ην εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τὸ τέκνον τοῦ Ἀντωνίου Κεραστάρη καὶ τῆς Βαρβάρας Μητροπούλου εἰς τὸ ὁποῖον ἐδόθη τὸ ὄνομα Ἀγγελικὴ καὶ τὴν 29ην εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἁγίων Τεσσαράκοντά το τέκνον τοῦ Ἀριστείδη καὶ γῆς Νίκης Σειμανίδη εἰς τὸ ὁποῖον ἐδόθη τὸ ὄνομα Ἀντωνία.

Ἐ τ ἔ λ ε σ ε τὸν ἁγιασμόν ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου σχολικοῦ ἔτους τὴν 11ην εἰς τὰ Σχολεῖα 4ον Δημοτικὸν Σπάρτης, 3ον Λύκειον Σπάρτης καὶ 4ον Λύκειον Σπάρτης καὶ εἰς τὸ Μουσικὸν Γυμνάσιον-Λύκειον.

Π ρ ο ῆ δ ρ ε υ σ ε τὴν 6ην τῆς Δ.Σ. τοῦ Βρεφονηπιακοῦ Σταθμοῦ Σπάρτης, τὴν 13ην τῆς Δ.Σ. τοῦ Μουσείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τὴν 27ην τῆς συνεδριάσεως τοῦ

Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, καὶ τὴν ἴδιαν ἡμέραν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Κέντρου Ἀποθεραπείας.

Σ υ ν ε κ ά λ ε σ ε τὴν 5ην Γενικὸν Ἱερατικὸν Συνέδριον εἰς τὴν Σπάρτην ἐνῶ μὲ πρωτοβουλία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἐπραγματοποιήθη διάλεξις διὰ τὸν ἅγιον Λεόντιον τὸν Μονεμβασιώτην εἰς τὸν ὁμώνυμον Ἱερὸν Ναὸν Μονεμβασίας ὑπὸ τοῦ καταξιωμένου ἐπιστήμονος κ. Χρίστου Μπαλόγλου.

Κατὰ τὸν μῆνα Ὀκτώβριον 2013

Ἐ λ ε ι τ ο ὑ ρ γ η σ ε τὴν 2αν τῆ ἀδεία καὶ εὐλογία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καλύμνου κ. Παϊσίου εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ὁσίου Σάββα τοῦ Θαυματουργοῦ Καλύμνου, τὴν 5ην εἰς τὴν Βασιλικήν, τὴν 6ην εἰς τὸ Ξηροκάμπι, τὴν 13ην εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον Βοιωτῶν, τὴν 20ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Διονυσίου Ἀθηνῶν κατὰ τὴν χειροτονίαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀργολίδος κ. Νεκταρίου τὴν 23ην εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν (λειτουργία τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου), τὴν 26ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν Τσεραμιοῦ, τὴν 28ην εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν καὶ ἐν συνεχείᾳ προέστη τῆς Δοξολογίας ἐπὶ τῇ Ἑθνικῇ Ἐπετείῳ.

Ἐ χ ο ρ ο σ τ ά τ η σ ε κατὰ τὸν ἐσπερινόν, τὴν 20ην εἰς τὶς Γουῦβες ἐπὶ τῇ τοπικῇ ἐορτῇ τοῦ ἁγίου Νεομάρτυρος Ἰωάννου καὶ ἐν συνεχείᾳ προέστη τῆς Ἱερᾶς Λιτανείας τῶν ἁγίων Λειψάνων ἐνῶ ἔμπροσθέν της οἰκίας τοῦ ἐτέλεσε τρισάγιον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν γονέων τοῦ ἁγίου, τὴν 25ην εἰς τὸ πανηγυρίζον παρεκκλήσιον τοῦ ἁγίου Δημη-

τρίου Μαγούλας καὶ τὴν 31ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τῶν ἁγίων Αναργύρων Γηροκομείου Σπάρτης.

Ἐ β ά π τ ι σ ε τὴν 26ην εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Ζερμπίτσης τὸ τέκνον τοῦ Παναγ. Βλάχου εἰς τὸ ὅποσον ἐδόθη τὸ ὄνομα Δημήτριος, τὴν 27ην εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τὸ τέκνον τοῦ Σαράντου καὶ τῆς Ἄννας-Μαρίας Σκιαδὰ εἰς τὸ ὅποσον ἐδόθη τὸ ὄνομα Ἀντώνιος.

Ἡ ὑ λ ό γ η σ ε τὴν 5ην εἰς τὴν Σκάλαν τὸν γάμον τοῦ Κῶν/νοῦ Τσέγκου καὶ τῆς Ἀντωνίας Ἀλικάκου.

Π ρ ο έ σ τ η τὴν 4ην εἰς Ἀμύκλας τῆς Νεκρωσίου Ἀκολουθίας τῆς Κηδείας τοῦ Δημητρίου Χίου, τὴν 12ην εἰς Βρονταμὰ τῆς κηδείας τοῦ Δημητρίου Χαλκιά, ἀδελφοῦ τοῦ Πρωτοπρ. π. Παναγιώτου Χαλκιᾶ, τὴν 19ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς ἁγίας Βαρβάρας Φαλήρου τῆς κηδείας τοῦ Ἱερέως Ἰωάννου Νιφόρου, (περὶ τοῦ μεταστάντος ἐκλεκτοῦ κληρικοῦ, φίλου καὶ συγχωριανοῦ τοῦ Μητροπολίτου μας, ὠμίλησε ἐπαινετικῶς ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Νέας Σμύρνης κ. Συμεῶν) καὶ τὴν 24ην τῆς κηδείας τοῦ Σπυρίδωνος Βέζου εἰς τὴν Ἐλικαν, πατρὸς τοῦ Ἐφημερίου Κυπαρισίου π. Χαραλάμπους.

Ἦ ρ κ ι σ ε τὴν 4ην εἰς τὸ ΚΕΕΜ ἐνώπιόν των γονέων των καὶ παρουσία τῶν Ἀρχῶν, τοὺς Νεοσυλλέκτους τῆς Ε΄ ΕΣΣΟ 2013.

Π ρ ο ή δ ρ ε υ σ ε τὴν 14ην συνεδριάσεως τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Μοναχικοῦ βίου ἐν Ἀθήναις, τὴν 30ην συνεδριάσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, τὴν 31ην παρέστη καὶ προσεφώνησε τοὺς Φιλολόγους κατὰ τὸ Πανελλήνιον Συνεδριόν τους ἐν Σπάρτη.

Συμμετέσχε εἰς τὰς ἐργασίας τῆς τακτικῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ ἀπὸ 15-18 Ὀκτωβρίου χρονικὸ διάστημα.

Κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον 2013,

Ἐλειτούργησε τὴν 3ην εἰς τὴν Κομοτηνὴν κατὰ τὸ ἐτήσιον Μνημόσυνον τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Μαρω-νείας Δαμασκηνοῦ, τὴν 8ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν Ταξιάρχων Νιάτων, τὴν 9ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα προσκηνυματικὸν Ναὸν τοῦ ἁγίου Νεκταρίου Συκέας, τὴν 10ην εἰς τὸ Γεωργίτσι καὶ ἐτέλεσε τὸ Μνημόσυνον τῶν πεσόντων Ἀεροπόρων, τὴν 13ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου Γουβῶν, τὴν 17ην εἰς τὸ ΚΕΕΜ, τὴν 21ην εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν καὶ ἐν συνεχείᾳ προ-έστη τῆς Δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, τὴν 24ην ἐπίσης εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν καὶ ἐν συνεχείᾳ προέστη τῆς Δοξολογίας, διὰ τὴν Ἐθνικὴν Ἀντίστασιν καὶ τοῦ Μνημοσύνου τῶν 118 ἐκτελεσθέντων ὑπὸ τῶν στρατευμάτων Κατοχῆς, ἐνῶ ἐτέλεσε καὶ Τρισάγιον εἰς Μονοδένδρι εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν, τὴν 25ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης τῶν Σχολείων Σπάρτης, τὴν 26ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ πολιούχου μᾶς μετὰ τῶν προσκεκλημένων Σεβασμιωτάτων καὶ Θεοφιλεστάτων Ἱεραρχῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ προέστη τῆς Ἱερᾶς Λιτανείας τῆς Εἰκόνας τοῦ ἁγίου μας καὶ τὴν 30ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου Καρυῶν.

Ἐχοροστάτησε κατὰ τὸν ἑσπερινόν, τὴν 7ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τῶν Ταξιάρχων Σκάλας, τὴν 8ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα προσκηνυματικὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Συκέας, τὴν 20ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν Εἰσοδίων Γκοριτσᾶς, τὴν 21ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος κατὰ τὴν ἐνθρόνισιν τῆς Εἰκόνας τοῦ Ὁσίου Νίκωνος, τὴν 25ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ πολιούχου μας (τῆς χοροστασίας προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἄνθιμος ὅστις καὶ ἐκήρυξε λίαν ἐπιτυχῶς τὸ θεῖον λόγον), καὶ τὴν 29ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου Γουβῶν.

Προέστη τῆς Νεκρωσίμου Ἀκολουθίας τῆς Κηδείας τὴν 6ην εἰς Ἀφυσσοῦ τοῦ Συνταξιούχου Ἐφημερίου π. Νικολάου Τσοῦκληρη, τὴν 10ην εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τῆς Κηδείας τοῦ Γεωργίου Τρουγκάκου συνταξιούχου διδασκάλου, τὴν 11ην εἰς Βουτιάνους τῆς Κηδείας τῆς Δήμητρας Πανταζέλου, Πρεσβυτέρας τοῦ Ἐφημερίου τῆς ἐνορίας π. Χρίστου, τὴν 12ην εἰς Καλογωνιὰν τῆς Κηδείας τῆς Ἀμαλίας Σκοπαράντζου μητρὸς τοῦ Ἐφημερίου τῆς ἐνορίας π. Γεωργίου καὶ τὴν 13ην εἰς Θησόαν Ἀνδριτσαίνης τῆς Κηδείας τῆς Κανέλλας Μπαζιώτη.

Ὡσαύτως προέστη τὴν 11ην εἰς τὸν προσκηνυματικὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Μνημοσύνου τῆς Εὐεργέτιδος τοῦ Ναοῦ Βασιλικῆς Λιναρδάκη καὶ τῶν γονέων αὐτῆς, τρισαγίου εἰς τὸ μνημεῖον τοῦ Πυροσβέστη Ἡλίας Γκάτσου τὴν 12^{ην}, ἡμέραν

ἀφιερωμένην εἰς τοὺς Πυροσβέστας, Μνημοσύνου τὴν 16ην εἰς τὴν Ἱεράν Μοῆν τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τοῦ ἐκλεκτοῦ ὁμογενοῦς μας θανόντος αἰφνιδίως εἰς Αὐστραλίαν Κων/νου Καραβίτη.

Ἐ τ ε λ ε σ ε τὴν 22αν εἰς Μυρτέαν τὸν ἁγιασμόν τῶν ἐγκαινίων τοῦ ἐθελοντικοῦ Σταθμοῦ τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας παρουσία Ὑπουργῶν, βουλευτῶν, τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Σώματος καὶ τῶν πυροσβεστῶν.

Π ρ ο ῆ ὀ ρ ε υ σ ε τὴν 6ην συνεδρίασεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἀσύλου Ἀνιάτων Σπάρτης, τὴν 15ην Συνεδρίασεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Προσκυνηματος τοῦ ἁγίου Νεκταρίου Συκέας καὶ τὴν ἰδίαν ἡμέραν συνεδρίασεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γηροκομείου Μολάων, τὴν 19ην εἰς Νεάπολιν συνεδρίασεως τοῦ Δ.Σ. τῶν Κατασκηνώσεων Παλαιοκάστρου, τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γηροκομείου Νεαπόλεως, τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γηροκομείου Ἐλίκας καὶ τὴν ἰδίαν ἡμέραν Ἱερατικῆς Συνάξεως τῶν Ἐφημερίων του τέως Δήμου Βοιῶν καὶ τὴν 28ην συνεδρίασεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

Π α ρ έ σ τ η τὴν 24ην εἰς Ναύπλιον κατὰ τὴν ἐνθρόνισιν τοῦ Νέου Μητροπολίτου Ἀργολίδος κ. Νεκταρίου.

Κατὰ τὰς λοιπᾶς ἐργασίμους ἡμέρας τοῦ τριμήνου, ἐδέχθη στὰ Γραφεῖα, Ἐκκλησιαστικά Συμβούλια καὶ ἕνα πλῆθος ἀνθρώπων, ἐνῶ ἐπεσκεφέθη τὰ ἰδρύματα καὶ τὸ Νοσοκομεῖον Σπάρτης.

**Ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ἀνδρούσης
κ. ΘΕΟΚΤΙΣΤΟΣ**

Κατὰ τὸν μῆνα Σεπτέμβριον 2013:

Ἐ λ ε ι τ ο ὄ ρ γ η σ ε τὴν 1^ν εἰς Νιάτα, τὴν 3^ν εἰς τὴν Ἱεράν Μοῆν Ἁγίων Τεσσαράκοντα ἐπὶ τοῖς ὀνομαστηρίοις αὐτοῦ, τὴν 8^ν εἰς τὴν πανηγυρίζουσαν Ἱεράν Μοῆν Φανερωμένης, τὴν 14^ν, τὴν 15^ν καὶ τὴν 22αν εἰς τὴν ἐνορίαν Τιμίου Σταυροῦ Ν. Υόρκης.

Ἐ χ ο ρ ο σ τ ᾶ τ η σ ε τὴν 7^ν εἰς Καστόρειον.

Κατὰ τὸν μῆνα Ὀκτώβριον 2013:

Ἐ λ ε ι τ ο ὄ ρ γ η σ ε τὴν 6^ν εἰς τὸν Μητροπολιτικόν Ναόν Σπάρτης, τὴν 13^ν εἰς τὸν Ὅσιον Νίκωνα, τὴν 21^ν εἰς Γεράκιον, τὴν 26^ν εἰς Κλαδᾶ, τὴν 27^ν εἰς Μεταμόρφωσιν καὶ τὴν 28^ν εἰς τὴν Ἱεράν Μοῆν Ἱέρακος.

Ἐ χ ο ρ ο σ τ ᾶ τ η σ ε τὴν 25^ν εἰς Παππαδιάνικα.

Κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον 2013:

Ἐ λ ε ι τ ο ὄ ρ γ η σ ε τὴν 1^ν εἰς Ἁγίους Ἀναργύρους (Ζούπαινα), τὴν 3^ν εἰς τὴν Ἱεράν Μοῆν Ζερμπίτσης, τὴν 8^ν εἰς ΚΕΕΜ, τὴν 9^ν εἰς Σελλασίαν, τὴν 10^ν εἰς Ἁγίαν Παρασκευὴν Ἀμυκλῶν, τὴν 17^ν εἰς τὸν Μητροπολιτικόν Ναόν Σπάρτης, τὴν 21^ν εἰς τὸ πανηγυρίζον Μετόχιον Μοῆς Ἰβήρων εἰς Ἅγιον Ἰωάννην Σπάρτης, τὴν 23^ν εἰς τὴν Ἱεράν Μοῆν Ἱέρακος, τὴν 24^ν εἰς Βασσαρᾶ, τὴν 26^ν εἰς Ὅσιον Νίκωνα Σπάρτης καὶ τὴν 30^ν εἰς Ἅγιον Ἀνδρέα Γουβῶν.

Ἐ χ ο ρ ο σ τ ᾶ τ η σ ε τὴν 2αν εἰς Μυρτέαν, τὴν 7^ν εἰς Λάγιον καὶ τὴν 8^ν εἰς Βλαχιώτη.

Από την συμμετοχή του Σεβ. Μητροπολίτου μας στο έτήσιο μνημόσυνο του μακαριστού Μητροπολίτου Μαρωνείας και Κομοτηνής κυρού Δαμασκηνού (Κομοτηνή 03/11/2013)

Από τη ραδιοφωνική έκπομπη της νεανικής συντροφιάς της ένορίας Όσιου Νίκωνος, στον ραδιοφωνικό σταθμό της Ίερās Μητροπόλεώς μας

Από την πανήγυρη του Όσιου Νίκωνος. Διακρίνονται από άριστερά ο Θεοφ. Επίσκοπος Έπιδαύρου κ. Καλλίνικος, ο Σεβ. Μητροπολίτης Καστορίας κ. Σεραφείμ, ο Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ευστάθιος, ο Σεβ. Μητροπολίτης Αλεξανδρουπόλεως κ. Άνθιμος και ο Θεοφ. Επίσκοπος Ανδρούσης κ. Θεόκτιστος (26-11-2013)

Άποψη από τη λιτανεία της Ιεράς Εικόνας του Όσιου Νίκωνος, Πολιούχου Σπάρτης